

Porubské noviny

Číslo: 49

DECEMBER 2006

Ročník: XII.

V tomto čísle nájdete:

- Výsledky komunálnych volieb
- Obecné spravodajstvo
- Večer poézie M. Rúfusa
- Rozhovor s kantorkou
- Spomienka na profesora
- Zlatí Majeríkovci
- Reč písma
- Vianoce v domove dôchodcov
- Cirkevná rubrika
- Školské zrkadielko
- Miss študentka 2006
- Futbal

Pf 2007 - Redakcia

Foto: Ing. M. Pribylinec

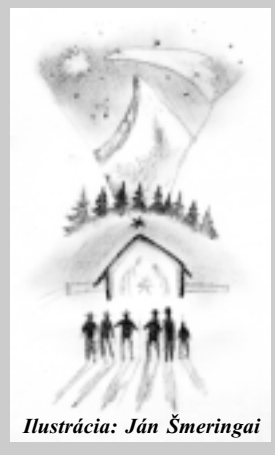
Vianočná koleda

*V mestečku Betleme,
v jasičkách na slame,
leží to dieťaťko,
na ktoré čakáme.*

*Anjelik bez krídel,
Boží i človečí.
Nikto ho nevidel,
každý ho dosvedčí,
darček mu nesie tam...*

*A ja mu do diaľky
srdiečko posielam
namiesto hrkálky.*

Milan Rúfus

Ilustrácia: Ján Šmeringai

Po voľbách

Vážení spoluobčania,

dôvera teší, ale predovšetkým zaväzuje. Táto veta nie je frárou, ale najmä naplnením pred-savzatí predvolebných sľubov rešpektom k názorom väčšiny občanov.

Čo sme urobili, to môžeme zhodnotiť. Do budúcnosti si netreba dávať nesplniteľné predsavzatia a sľubovať, treba vychádzať z reality poznania možností našej obce, zrealizovať predpoklady získania financií z fondov (štrukturálny, enviro, recyklačný

a pod.), využitie vlastných ľudských zdrojov a podpory podnikateľských subjektov v našom katastri. Bezpochyby treba dobudovať infraštruktúru:

- kanalizácia
- chodníky, cesty
- separovaný zber aj zeleň na kompostovanie
- starať sa o zelené plochy
- spolu so Slovenskými elektrárnami a Liptovskou vodárenskou spoločnosťou odkanalizovať rekreačnú oblasť do Suchej doliny
- s pomocou finančných investorov fondu rozvoja bývania a spoluvlastníkmi pozemkov pripraviť IBV a služby občanom i návštevníkom
- podporovať spoločenské organizácie, knižnicu, školstvo, šport a kultúru
- musíme byť ústretoví k starším občanom
- komunikovať a spolupracovať s podnikateľskými subjektmi v katastri obce
- propagovať našu ZÁVAŽNÚ PORUBU

Ďakujem všetkým, ktorí sa zúčastnili komunálnych volieb 2. decembra bez ohľadu na to, komu dali svoj hlas. Potvrdili svoj záujem o veci verejné. My, ako zvolení predstavitelia obce, sme povinní „vypočuť“ hlas občana, pochvalný, kritický a bez emócií, po zrelom uvážení zaujať postoj, príp. riešiť niekedy nie jednoduché situácie v spoľutí občanov.

Sompresvedčený, že vždy budeme potvrdzovať slušným správaním a lokálnym patriotizmom dedičstvo našich predkov, ktorí postavili našu obec v hierarchii samosprávy medzi popredné (naozaj závažné) v regióne Liptovai našej krásnej vlasti.

Prajem všetkým s príchodom vianočných sviatkov pokoj, rodinnú pohodu, hojný stôl a Božie požehnanie. V Novom roku 2007 želim zdravie, šťastie a veľa pekných a príjemných chvíľ v živote každému z nás.

Pavel Baráni
Pavel Baráni, starosta

Vzácnny dych Vianoc

Obdobie Vianoc patrí k najkrajším v roku. Aj napriek zhonu a vyčerpávajúcim prípravám, či naháňaniu sa za darčekom si Vianoce so svojimi tradíciami už po dlhé stáročia zachovávajú magickú moc. Predstavujú pocit hojnosti, rodinnej pohody, zá- zračného pokoja, úprimnej radosti, príjemného tepla, naplnených túžob, nežnej lásky a dôvery.

Na tieto výnimočné chvíle sa tešia deti, ale dospeli vlastne tiež. Je to čas, keď sa snažíme od seba odsunúť všetko bolestivé a sužujúce. Všetdný život a nekonečné povinnosti zatlačáme do úzadia. Intenzívne vnímame čarovnú atmosféru vanúcu zo všetkých kútov. Vnútro nám zaplavuje zvláštna zmes nádherných pocitov, ktoré rozjasňujú dušu. Prehlbujeme v sebe vieru v lásku a dobro. Sme milší a pozornejší, viac sa usmievame, akosi ľahšie nachádzame priateľské a hrejivé slová, aby sme potešili jeden druhého.

Všetko vyzerá dokonale ako v rozprávke. Vyzerá, ale možno nie je. Tak ako iné dni, aj Vianoce sú pre jedného štedré a radostné, pre iného skromné a bezútešné. Mnohí prežívame sviatočné chvíle so svojimi blízkymi, ale sú aj takí, ktorí v tento krásny čas zostávajú sami so svojim smútkom a trápením. A neraz veru ani ten najkrajší a najhodnotnejší darček nedokáže potešiť tak, ako by potešilo niečo, čo sa splniť nedá. Sotva s tým čosi urobíme, lebo život je už taký! Ako všetko, aj život má dve tváre. Sú veci, ktoré nemôžeme ovplyvniť. Nie všetko je v našich silách.

Nie sme rozprávkové bytosti, aby sme mávnutím čarovného prútika odstránili problémy a neprijemnosti. Nemáme nadprirodzené schopnosti, ale každý z nás je jedinečný a to, do akej miery sa čas sviatkov, ale napokon aj celý náš život bude podobáť tomu rozprávkovému, záleží vlastne od nás – od ľudí. Spôsob, akým konáme, si predsa vyberáme sami. Ak máme otvorené a sľachetné srdce, máme aj neodolateľné čaro a iskru, ktorá rozsvieti oči každého v našej blízkosti, nech je v akomkoľvek rozporení. Ak je naša viera a láska dosť silná, aj zázraky sa dejú.

Kiež by som bola záračnou vílou! Zariadila by som, aby každý našiel radosť, šťastie a pokoj v srdci... aby nikto nezostal sám... aby bol vzácný každý okamih, ktorý prežijeme. Veď skutočné šťastie pociťujeme vtedy, keď niekoho máme a jediné, čo nám napokon zostane, sú spomienky. Tak nech sú výnimočné, krásne a nezabudnuteľné! A nech vzácný dych a čaro Vianoc vnímame aspoň v krátkych zábleskoch každý deň v roku!

Iveta Ráchelová

OBEČNÉ SPRAVODAJSTVO

Volby do orgánov miestnej samosprávy v Závažnej Porube 2. decembra 2006

Občania zvolili starostu a poslancov obecného zastupiteľstva

Okrsková volebná komisia. Volieb sa zúčastnilo 65% voličov.

Z rokovania OcZ

Október

Na októbrovom zasadnutí predniesol predseda **Komisie pre ochranu verejného poriadku a životného prostredia** Milan Staroň správu o činnosti komisie za predchádzajúce obdobie. Komisia počas svojho pôsobenia riešila niekoľko sťažností občanov pre porušovanie susedských vzťahov, nedovolený voľný pohyb psov, ako aj priestupky, ktoré boli riešené v spolupráci s Policajným zborom SR.

Obsahom činnosti komisie bola aj kontrola hlásení o vzniku čiernych skládok, ako aj rekultivácia skládky v Lopatine. Členovia komisie sa vyjadrovali aj k žiadostiam o výrub stromov.

Obecné zastupiteľstvo schválilo zloženie inventarizačných komisií a určilo termín na vykonanie inventarizačných súpisov na 30. november 2006.

November

Predseda **Finančnej komisie a komisie pre správu obecného majetku** Eugen Vadovický informoval poslancov o náplni jednotlivých zasadnutí komisie. Práca komisie spočívala najskôr v príprave rozpočtu pre rok 2006 a následne v kontrole naplňovania rozpočtu v príjmovej aj výdavkovej zložke. Podľa potreby navrhovala zastupiteľstvu úpravy rozpočtu.

Komisia pripravila aj inventarizáciu majetku k 31.12.2005. V tomto roku zatiaľ prebieha prvá časť inventarizačných prác - vypracovanie inventúrnych súpisov.

Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočet obce pre rok 2007 podľa návrhu finančnej komisie a tiež návrh Dodatku č. 1 VZN č.1/2005 o miestnych daniach a miestnych poplatkoch.

December

Slávnostné zasadnutie nového OcZ.

Ing. Eugen Vadovický,
zástupca starostu

V obci Závažná Poruba sa zistili tieto výsledky:

Počet osôb zapísaných v zozname voličov **1040**
 Počet voličov, ktorým boli vydané obálky **681**
 Počet odovzdaných obálok **681**
 Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do obecného zastupiteľstva **669**
 Počet poslancov, ktorý sa mal zvoliť **9**
 Počet zvolených poslancov **9**
 Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby starostu obce **671**

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v poradí podľa počtu získaných platných hlasov:

1. **Ing. Eugen Vadovický**
SMER - sociálna demokracia **518**
2. **Ing. Pavel Beško**
nezávislý kandidát **503**
3. **Dr. Dušan Migala**
SMER - sociálna demokracia **411**
4. **Ing. Vladimír Broska** SDKÚ-DS **366**
5. **Magdaléna Ilanovská** SDKÚ-DS **366**
6. **Vladimír Mlynček** SDKÚ-DS **319**
7. **Pavel Šarafín**
SMER - sociálna demokracia **317**
8. **Milan Staroň**
SMER - sociálna demokracia **282**
9. **Ing. Ján Jambrich** SDKÚ-DS **281**

Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v poradí podľa počtu získaných platných hlasov:

1. Ivan Jačala LS – HZDS **275**
2. Vladimír Duda nezávislý kandidát **260**
3. Katarína Böhmerová nezávislý kandidát **226**
4. Ing. Dušan Muzika nezávislý kandidát **186**
5. Ing. Milan Kulhavý nezávislý kandidát **186**
6. Ing. Ján Jurečka SDKÚ-DS **167**
7. Ing. Martin Pich nezávislý kandidát **129**

Počet platných hlasov odovzdaných pre jednotlivých kandidátov na funkciu starostu obce podľa poradia na hlasovacom lístku:

1. Pavel Baráni **359**
2. Magdaléna Ilanovská **91**
3. Miroslav Ilanovský **81**
4. Ing. Ján Jambrich **60**
5. Ing. Milan Kulhavý **27**
6. Vladimír Mlynček **34**
7. Ing. Martin Pich **19**

Za starostu obce bol zvolený **Pavel Baráni nezávislý kandidát**

Predseda volebnej komisie:
Ludovít Míša

Členovia volebnej komisie:
Milota Vadovická
Ing. Pavol Jurčo
Želmíra Staroňová
Milan Ilanovský

Zapisovateľ volebnej komisie:
Anna Mikulášová

Pod hviezdami

3.11. 2006 pripravil Miestny odbor Matice slovenskej v Závažnej Porube prezentáciu novej knihy veršov Ľubomíra Kováča **Pod hviezdami**. Predsedníčka Miestneho odboru Matice slovenskej Dr. S. Barániová pri tejto príležitosti vyzdvihla nosné motívy zbierky: návraty k čistote sveta detstva, oslava životnej sily rodákov, pranie medziliudskej lásky a akceptácie.

Ukážky zo zbierky predniesla Mgr. art. Elena Chovanová (vľavo). Priatelia poézie rodákov privítali medzi sebou i televíziu Liptov. S.B.

Posolstvá

30.11.2006 sa v Liptovskom Mikuláši uskutočnil Večer poézie Milana Rúfusa pod názvom Posolstvá. Účinkovali Peter Michalice – husle, Jozef Šimonovič – recitativ, Štefan Bučko – recitativ. Večera poézie sa zúčastnilo viac ako štyridsať Porubňanov. Program sa uskutočnil vďaka štedrosti Ing. Jozefa Šišilu (vpravo).

Štebot v rodnom hniezde

• Verše M. Rúfusa štebotajú Natália Petrášová (vľavo) a Hanička Štrkolcová

Dňa 8. decembra 2006 sa uskutočnilo stretnutie s veršami Milana Rúfusa aj v Závažnej Porube pod názvom Štebot v rodnom hniezde. Recitovali žiaci, domáci recitatori a hostia z Ružomberka. Viac sa dozviete na inom mieste. -dm-

TAJOMSTVO VIANOC

Tajomstvo Vianoc možno pochopiť a prežiť rôznym spôsobom. Jedna jediná interpretácia tohto tajomstva niekedy nestačí. Skúsme sa teraz trochu odpútať od betlehemskej scenérie a vianočného folklóru a viac doceníme to, čo poslanstvo o narodení Mesiáša prináša.

Vianoce nás totiž privádzajú k počiatku niečoho, čo je pre kresťana vlastne samozrejmé: k počiatku dôverného vzťahu človeka k Bohu. Určite nikto nepopiera, že ľudia v starozákonných časoch mali blízky vzťah s Bohom. Avšak miera dôvernosti, ktorú prináša kresťanstvo, je celkom jedinečná. Tajomstvo božieho vteľovania totiž nehovorí len o skvelosti a láskavosti Boha, ale aj o cene človeka. A to, že človek má vo svojej hriechnosti pre Boha takú veľkú cenu, je nad naše pochopenie; hriechy človeka stojí Bohu za to, aby sa On, nad všetko vyvýšený Boh, spojil s jeho človečenstvom, a tak mu otvoril neuveriteľnú perspektívu Božieho synovstva.

Potom už ten, kto prijme poslanstvo evanjelia o Spasiteľovi, ktorý sa pre nás narodil, nemôže viac pochybovať o tom, či je pre Boha dôležitý. Každý z nás je osobne taký dôležitý, až sa nám z toho tají dych. Naša dôležitosť však nie je založená na nepostrádateľnosti nášho umu, našej usilovnosti, či na našich schopnostiach. Je založená na nepochopiteľnom avšak jasne doloženom záujme Boha o človeka.

Oslava Vianoc bez uvedomenia si významu Kristovho narodenia je len slávením sviatku s chýbajúcim obsahom. Ako keby sme oslavovali narodenie niekoho, koho vôbec nepoznáme a na kom nám vlastne ani nezáleží, pretože nám ide len o atmosféru oslavy a príjemné zážitky. Robíme však aj inokedy počas roka takéto oslavy?

Slávenie Ježišovho narodenia by nás malo priviesť k dôležitej otázke: Aký je jeho význam? Vidíme ho v dejinách ľudstva stále tak jednoznačne ako apoštolovia, teda ako prví svedkovia viery? Je naozaj také ľahké a samozrejmé v dnešnom globalizovanom svete, v ktorom sa stýkajú najrôznejšie kultúry, v ktorom sa tak veľmi skrátili vzdialenosti a v ktorom si pomocou televízie rozličné civilizačné a kultúrne systémy navzájom vstupujú až do súkromia, len tak bez všetkého hovoriť: len Ježiš má pre záchranu ľudí zmysel? Alebo sa skôr máme pridať k tým, ktorí majú Ježiša Krista iba v galérii významných osôb – tých, ktoré sa vraj všetky, hoci celkom nezávisle od seba, zaslúžili o vykúpenie ľudstva a prekonanie moci zla a ktoré otvárajú budúcnosť?

A hoci majú kresťania na tieto otázky obyčajne pripravené odpovede, nie je také jednoduché a samozrejme ich použiť a obhájiť. A navyše, aj kresťan môže pochybovať a pýtať sa, či nie je nespravodlivé v mene Ježiša postaviť bokom všetkých náboženských velikánov, ktorí neboli kresťania. Nie. Všetky náboženstvá sú prejavom ľudských otázok o Bohu, ľudského hľadania Boha. Avšak len v Ježišovi Kristovi prichádza na toto ľudské hľadanie plná odpoveď. Inými slovami: bez Ježiša nachádzame v iných náboženstvách a pri iných náboženských velikánoch a vodcoch síce celý rad rôznych odpovedí, niekedy aj správnych, avšak vždy len čiastočných. Ježiš teda neprichádza preto, aby človeka zanechal na polceste, či nechal ho dokonca zablúdiť, ale prišiel, aby ho doviedol do cieľa – do Božieho kráľovstva.

Požehnané prežitie Vianoc a hojnosť Božieho požehnania do roku 2007 praje Váš

Vladimír Pavlík

Bohoslužobný život zboru

Hodnotiac uplynulý rok, môžeme ďakovať Pánu Bohu za jeho žehnanie, ktorého sa nám dostalo v odchádzajúcom roku 2006. Veď mohli sme sa

nerušene stretávať pri rôznych príležitostiach. Skôr je na mieste otázka, či sme využili všetky možnosti, ktoré sme mali.

V závere cirkevného roka sme uskutočnili:

- 29.10. Poďakovanie za úrody zeme
- 31.10. Pamiatka reformácie
- 2.11. Pamiatka zosnulých

Predsedníctvo cirkevného zboru informuje:

Slovom Božím a modlitbou si dali požehnať: **Jaroslav Pallo a Miriam Fabryová**
„Čo Boh spojil, človek nerozlučuje!“

V uplynulom období sme krstili:

Miroslava Hartmana

„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený!“

V nádeji vzkriesenia sme sa v uplynulom období rozlúčili s týmito našimi blízkymi:

Pavlinou Šulekovou,
rod. Sopóciovou – 77 roč.

Milanom Šlaukom – 68 roč.

„Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa bude žiť aj keď umrel.“

Ďakujeme Pánu Bohu za všetko, čím nás navštevuje, lebo všetko vnímame ako jeho záujem o nás a prosíme o jeho pomoc do roku 2007.

Predsedníctvo
Evanjelického cirkevného zboru
Závažná Poruba

Zachraňujme

Pri cestovaní svetom som sa snažil navštevovať galérie, ale hlavne MÚZEÁ. Tie boli a budú zdrojom veľkých poučení. V nich sa prezentujú písomnosti, dokumenty histórie, artefakty z vykopávok, predmety zhmotnenej kultúry. Všetko čo ľudský duch, človek po tisícročia vytváral, objavoval, posúval v pokroku, nachádzajú sa tam ako odkazy pre prichádzajúce generácie. Stretáme sa s veľkým množstvom múdrostí, prezentácie udalostí dnes už prevažne vystavených v osobitných špecializovaných priestoroch. Z domácností, humien, pôjdov sa dnes veľa vecí ako nepotrebných ničí, vyhadzuje, definitívne stráca...

Založil som vlastné rodinné múzeum. V ňom som zhromaždil viac ako 100 artefaktov starších aj cez dvesto rokov. Pováčšie sú porubského pôvodu a charakteru. Pri-

pomínajú mi dobu a prácu predkov, otca i matku, susedov, rodisko a v ňom život v rôznych súvislostiach. S niektorými nástrojmi som pracoval aj ja. Cením si na nich účelnosť a krásne tvarovanie.

Nie som jediný, ktorý sa usiluje „zachraňovať“ staré veci. V každej oblasti ľudskej

činnosti sa pokrokom vecí nahrádzajú novými, modernejšími. Ale napr. také kolovrátky, kúdele zdobené liatym olovom, nebožiece, hoblíky až po veľké štósbány, spiežovce, zvonce, kopytá na šitie zimných kápov z domáceho súkna, kravské a konské postroje, reťaze až po hamovky, bodáky, kovácke náradie, slamenice atď. – sú svedkami doby, práce a remeselného fortieľu.

Svedectvo o práci materi, otcov, remesla, si treba vážiť a zachraňovať čo i len v malom rozsahu. Ak sa pridáte, stanete sa pokračovateľmi významných zberateľov ako napr. Jozefa Ľudovíta Holobyho, Dionýza Štúra, Andreja Kmeťa a ďalších horlivých muzejníkov v rôznych oblastiach. Každá doba a život zanechávajú veľké stopy. Vážme si ich aj zachraňovaním

Tomáš Miroslav Niňaj

Chrámová organová hudba ma naplňa pokojom a veľkoleposťou

MUDr. Kvetoslavu Antolovú sme stretli na Bohoslužbách v porubskom kostole. Pani doktorka, vidíme a počujeme, že hráte na organe. Poznáme vás však ako očnú lekárku a primárku očnému oddeleniu nemocnice v Liptovskom Mikuláši. Ako sa teda môže stať z lekára organista?

Na otázku odpovedám – opačne. Skôr som bola organistkou, až potom lekárkou.

V detstve som navštevovala ľudovú školu umenia a učila som sa hrať na klavíri. K organu som mala veľmi blízko. Vo vrútockom evanjelickom kostole, kde pôsobil môj otec ako farár, som počúvala jeho nádherný zvuk v piesňach a melódiách. Prizerala som sa práci majstrov pri generálnej prestavbe organa a počúvala hudobníkov po jeho dokončení. Začala som skúšať aj ja hrať a zoznamovať sa s týmto nástrojom. Keď som mala 14 rokov zbor ostal bez kantora a ja som začala hrať na Službách Božích. Neskôr sa zacvičila tiež moja sestra a matka, ktorá potom dlhé roky organovala. Štúdium, moje športové a iné záujmy ma neskôr celkom vyradili z hry nielen na organe, ale aj na klavíri. Medicína a lekárske povolanie ma plne pohltili. Venovala som sa mu s plným nasadením. Okrem toho som mávala ďalšie vážne povinnosti a veľa práce. Na hudobné záľuby mi neostal čas, ani nástroj. Hudbe som sa venovala len pasívne v rámci relaxácie a kultúrneho záujmu. Nepredpokladala som, že sa k nej aktívne niekedy vôbec vrátim.

Ale vrátila som. Nakoniec až v dôchodku, vlastne z nutnosti. V mikulášskom evanjelickom cirkevnom zbore, ktorého som členkou a presbyterkou, nastala nepriaznivá situácia v obsadení kantorov. Bola som oslovená, či by som nemohla vypomôcť na večerných a stredtýždňových Bohoslužbách. Kúpila som si malý lacný nástroj a učila som sa znova noty a praktické cvičenia z klavírnej školy pre začiatočníkov. Pokračovala som v nácviu nábožných piesní z partitúry. Trvalo mi to rok, kým som sa dostala znova do hrania a mohla sa ďalej zdokonaľovať. V pôstnom období 2004 ma oslovil váš porubský pán farár Pavlík, či by som nepomohla CZ v Závažnej Porube s organovaním v kostole. Skúsila som a nakoniec som u vás ostala.

Je jasné, že človek si svoj portrét kreslí prácou, vzťahmi, záľubami. Čo pre vás znamená hudba, zvlášť tá chrámová?

Hudba pre mňa znamená príjemnú súčasť života, potrebnú k vyváženiu a uspokojeniu môjho fyzického a psychického stavu pri každodennej záťaž. Mám rada rôzne žánre hudby, od ľahkej populárnej, country, jazz, ľudovku, klasiku a vážnu hudbu, operu, chorály, chrámovú hudbu. Závisí od situácie, v ktorej sa nachádzam, či niečo konám, alebo len počúvam. Ak ju teraz aktívne sama vykonávam, musím sa jej plne venovať, učiť a opakovat'. Pri uchu lahodiacom prednese sa dostaví aj vnútorné uspokojenie a radosť z hrania. Pre mňa je to sebarealizácia a relax, v ktorej sa odpútam od bežných starostí a náročnej práce v charitatívnej oblasti pomocou starým a chorým ľuďom, ktorej sa ďalej dobrovoľne venujem v evanjelickej diakonii.

Chrámová organová hudba ma naplňa pokojom a veľkoleposťou. V Chráme Božom je hudba a spev nábožných piesní oslavou Boha a rozhovor s Bohom.

Hovorí sa, že organ je kráľom hudobných nástrojov. Oslovil vás porubský organ, keď mu teraz „krafujete“?

Áno, kráľom hudobných nástrojov je skutočne organ. Ale treba vedieť na ňom „kraľovať“ a to je už umenie. Ja som organista – amatér, no snažím sa zdokonaľovať v technike hry a v prejave. Porubský organ je jednoduchý, jednoducho, ale má pekný zvuk. Jeho technické možnosti sa dajú dobre využívať a kombinovať. Pre akustiku a potreby v kostole, Bohoslužby a iné príležitosti je veľmi vhodný. Tento organ je už aj teraz tak trochu mojim organom, s ktorým sa postupne zbližujeme. Pri hre na ňom myslím aj na mojich predchodcov, s ktorými som sa aj osobne poznala.

„Hudba a spev nábožných piesní je oslava Boha, rozhovor s Bohom.“ hovorí organista porubského evanjelického cirkevného zboru MUDr. Kvetoslava Antolová

Kantor doprevádza pri speve kňaza i chrámové spoločenstvo. Spieva náš cirkevný zbor tak, ako hráte, alebo hráte tak, ako spieva?

Evanjelické Služby Božie sú spevavé. Spievajú sa piesne i liturgia kňaza a zboru v doprovode organa. Zavedenie nového evanjelického spevníka prinieslo zrýchlenie tempa spevu s prejavom radosti zo spevu na oslavu Boha. Tento trend sa len postupne dostáva do cirkevných zborov a nadobúda praktickú podobu. V Závažnej Porube sa spieva ešte pomaly. Po celú moju dobu pôsobenia sa snažím urýchľovať zaužívané pomalé tempo a trochu predbiehať spev. Chcem hrať tak, aby spievali ako hrám /rýchlejšie/, ale nemôžem ich spev stratiť, tak niekedy aj počkám.

Dni sa už ponáhľajú do Vianoc. Ako sa chystáte osláviť najkrajšie sviatky v roku?

Vianoce a narodenie Ježiša Krista budem oslavovať hlavne v porubskom kostole spolu s vami Porubänmi. Budeme sa tam stretávať počas sviatkov Vianočných a potom aj na Silvestra a Nový rok. Spolu s pánom farárom a spevokolom pripravujeme dôstojnú oslavu Vianoc. Mne to zaberie s cestou a prípravou hodne času a ten zvyšný by som si priala stráviť v pohode a to v kruhu svojej rodinky, detí a vnúčat. Ak bude príjemné počasie a sneh, rada si zoberiem bežky, alebo zjazdové lyže a možno sa stretneme aj na svahoch vo vašom chotári.

Prajem vám všetkým príjemné a radostné Vianoce.

Pani doktorka, za všetkých, čo čítajú Porubské noviny, ďakujem za vaše úprimné a milé vyznanie.

Dušan Migaľa, šéfredaktor

Básne

Katarína Devečková, rod. Staroňová

Vianoce bez mamy

*Je prázdne miesto pri stole
keď večer lokšou vonia.
Počuješ mama,
kdesi z ďaleka
vianočné zvony zvoní !*

*Z kostola ľudia kráčajú
k štedrovečernému stolu
a ty sa z hora pozeráš,
nieto ťa pri nás dolu.*

*Kto pomodlí sa Otče náš,
kto obáločky rozdá ?
Príď prosím mama
medzi nás,
buď našim hosťom, dobrá.*

*Je prázdne miesto pri stole,
keď zvony z veže zvoní.
V srdciach ťa stále nosíme
nielen dnes
keď večer lokšou vonia.*

Nedožitie narodeniny

*V polovici decembra
mínali ti roky.*

*Posledný sa nestihol,
stratila sa sila,
už načatého
si sa nedožila .*

*Už nečakáš nás v kuchyni
buchtý nevoňajú,
láskavým pohľadom
hľadáš na nás z rámu
mali sme dobrú mamu.*

*V deň, keď mínali ti roky
zažínáme sviečky pod drevený kríž.
Ťažký si ho niesla,
dnes pod ním tiško spíš.
Bielučká perina
studený hrob hreje.
Bývalo ti zima,
teraz ti už nie je.*

*Odpočívaj v pokoji,
nech sa ti o nás sníva.
Spomíname na teba
hojme stále čerstvú ranu –
mali sme dobrú mamu.*

Na samotu nemajú čas

Rozmýšľali ste nad tým, prečo sú na Štedrý deň v kalendári dve mená? No predsa preto, aby nikto nebol sám. A tak sme chceli vedieť, či obyvatelia v Domove dôchodcov na Podbrezinách nebudú v tento deň sami. Presvedčili sme sa, že na samotu nemajú čas. Vianoce v tomto príbytku majú tiež svoje čaro a neopakovateľnú atmosféru. Po Bohoslužbách je spoločná večera a potom sa navzájom navštevujú, rozprávajú a spomínajú...

Navždy zostaneme Porubáňky

„Takto býva,“ rozhovorila s Máriou Beťkovou (1920), „najskôr sú dvaja, postavajú si domček, vychovávajú deti, tie sa rozletia po svete, znova sú len dvaja, nakoniec jeden a, keď ho opustiasily i zdravie, nájde pokojnú starobu so všetkou starostlivosťou pod touto strechou. Tu prežijem už svoje piate Vianoce.“ A pokračovala, akoby jedným dychom: „Máme tu dobrú pani riaditeľku, starostlivé sestričky, každý týždeň príde medzi nás pán doktor, pravidelne chodí pani kaplánka i pán farár, sledujeme televíziu, časopisy, knihy, no najradšej čítame listy od detí a vnúčat. Nezabudli na nás, neposlali nás do útluku, ale na miesto,

• Mária Beťková (vľavo) a Mária Ďurišová najradšej spomínajú na svoje mladé roky pri fotografiách.

• Domov dôchodcov na Podbrezinách

kde máme o seba dobre postarané.“ Viac otázok nebolo potrebné. Stačil pohľad na pokojnú a vyrovnanú tvár v útulne zariadenej izbičke. Všetko tu bolo ako v škatuľke, pekne upratané. Na stole časopis ev. cirkvi a. v. Cestou svetla, Evanjelický posol, Slovenka i Života vždy poruke Porubské noviny. „Sledujeme aj Liptoviny a poteší nás, keď vidíme známe tváre. Porubské noviny nám zas povedia o všetkom, čo sa deje doma. Aj keď je teraz naše trvalé bydlisko Liptovský Mikuláš, navždy zostaneme Porubáňkami.

Sledujú osudy svojho potomstva

„Keby tu bola kniha rekordov, tak som tam určite zapísaná. Mala som najviac pádov, najviac zlomenín a asi prekonala najviac bolesti,“ poznamenala Mária Ďurišová (1925), ktorá tu našla nový domov 13. marca 2005. „Nezaprela v sebe zmysel pre humor, keď doplnila, že teraz už môže pomáhať iba tým, čo nič nerobia, no necíti sa zbytočná. „Posilňujem na duchu tých, čo to potrebujú. A sú mi vďační. Žijeme si ako taká veľká rodina. Aj na Vianoce budem tu. Kde by som aj išla. Doma je veľa schodov, bojím sa že rozšírim zoznam pádov na zem. A to mi naozaj netreba.“ Nezabudla však pripomenúť, aby sme zaznamenali i to, čo odkazuje do Poruby. „Želám si len jedno,“ povedala, „aby sa ľudia vzájomne podporovali, jeden druhému pomáhali, aby nerobili spory, žili si v pokoji a láske.“ Doslova a do písmena nás prekvapi-

lo, s akým záujmom sledujú všetko, čo sa deje v ich rodinách. Vedeli i to, v ktorej školskej lavici sedí právnička, kedy ide vnučka na skúšky, ako sa pripravuje na promócie... Sledujú osudy svojho potomstva. Deti a vnúčatá ich neraz prídu navštíviť a dobre sa porozprávajú. Darmo je: krv nie je voda. „Často chodievajú medzi nás aj Martuška Il'ánovská a tak z prvej ruky vieme o všetkom, čo sa robí doma,“ vysvetlila pani Beťková. „Povedzme aj to, že tu nebývame len my dve zo Závažnej Poruby, ale aj Milka Kurkinová, rod. Niňajová, Ľudka Drusková, Milka Brosková a Ľudko Broska. Ten je však už pripútaný na invalidný vozík.“

Čo každého čaká, to ho neminie

„Aj nám sa ťažko chodí, sledujeme, ako sa naši vrstovníci pomaly sťahujú na cintorín a mrzí nás, že ich nemôžeme vyprevadiť. Je to tak. Každého to čaká. Ani nás to neminie,“ s vážnou tvárou poznamenala pani Ďurišová.

„Ďakujeme veľmi pekne, že ste sa o nás obzreli. Dobré nám to padlo. Pozdravujte doma!“ Rozlúčili sme sa a po ceste uvažovali, že v Domove dôchodcov na Podbrezinách sa žije naozaj dobre a aj Vianoce tu budú pekné, lebo nikto nebude sám. Nakoniec aj my sme boli na návšteve dvaja: pani Milotka Vadovická a ja.

Dušan Migaľ

Naše jubilantky

• Narodili sa v roku 1926. Zľava: Marta Il'ánovská, Želmíra Jambrichová, Anna Rúfusová

Narodil sa v roku 1911

Michal Beťko (6.12.1911) je najstarší muž Závažnej Poruby. Na Mikuláša roku 2006 to „dotiahol“ k deväťdesiatpäťke. Jubilantovi k sviatku prišiel blahoželať aj starosta Pavel Baráni a vzácnemu jubilantovi odovzdal erb našej obce. Pán Beťko prijal tento darček s vďačnosťou a povedal: „Nečakal som, že sa dožijem takéhoto veku a ešte prijmem dar symbolizujúci prácu murára, ktorej som sa venoval celý život.“

Dar pobozkal a uložil na najčestnejšie miesto v domácnosti. Najstarší občan žije v starostlivosti syna Milana a nevesty Monika, druhý syn Stanislav pravidelne navštevuje svojho otca. „Mám dobrých synov, nevesty i vnúčatá. Žijem v dobrej opatere,“ pripomenul oslávenec. Gratulantov z obecného úradu prijal dobre naladený a pekne upravený. „Náš otec sa celý život holil britvou, tohto zvyku sa nevzdal ani v takomto pozhnanom veku. Oholiť sa britvou a neporezať sa v takomto veku je tiež kus životného umenia,“ vysvetlil syn Milan.

Počas návštevy u Beťkov sme hovorili o živote a práci, rozprávanie o chorobách nenašlo miesta. Jubilant nás vyprevadil slovami: „Je mi to milé a vzácné, že ste prišli, želim si len jedno: keby sme sa takto stretli na Mikuláša aj na budúci rok.

-dm-

Manželstvo patrí medzi veci posvätné

V slove zlato je obsiahnutá hodnota, vysoké ocenenie ľudského snaženia. V spojení zlatá svadba je zas vyjadrená stálosť, vernosť, láska a porozumenie. Symbolizuje spoločnú cestu života v manželstve za päť dlhých desaťročí.

Blondína sa mi zapáčila

„Chodil som do štvrtej meštianky v meste, keď som si všimol, že do tej istej školy chodia aj dve pekné dievčatá zo Žiaru. Jedna tmavá, druhá svetlá. Blondína sa mi zapáčila. Vtedy som ani netušil, že mi je súdená.“

Aj mne sa zapáčil jeden mládenec z Poruby: vysoký, fešák, krásne vlasy... Vedel sa schuti zasmiať. „Takto si vybavili v pamäti „zlatí“ manželia Miloš a Darina Majeríkovci, prvé chvíle, čo si padli jeden druhému do oka.

„Rád spomínam aj na časy pred šesťdesiat rokmi. Vtedy nás ako 15 ročných chlapcov prijali „starí mládenci“ do čitateľského spolku. Našou povinnosťou však bolo: zakúriť v peci, doniesť drevo, vyniesť popol, pozametať miestnosť a počúvať čo debatujú 25 roční mládenci.

V miestnosti bol gramofón a púšťali sa platne od Krištofa Veselého. V miestnosti sa nachádzal aj ping-pongový stôl. Keď bol voľný, tak sme ho do sýtosti využívali. Postupne sa vytvorilo stolnotenisové družstvo: Ľudovít Galko, Julo a Paľo Šarafínovci, Vlado Duda, Jaro Mudroň, Jozef Il'ánovský, Pavel Jurečka. Bola to výborná partia. Naším vzorom bol Ján Lešťan a Ján Jurečka (Šovec), gymnazista. Tito hráči nás zaúčali do tajov tenisu. Niekoľkokrát bol v Porube aj doc. Ján Starší. Vynikajúci hokejista, dvojnásobný majster sveta. Tiež vynikajúci stolný tenista a majster Slovenska v tomto športe. Mladí o tom možno ani

• Uplynulo rôčkov neúrekom... Táto fotografia „zlatých“ manželov Majeríkovcov je z roku 2006.

nevedia. Naša partia vytvorila silné družstvo, úspešné v okresnej súťaži. Mne sa podarilo byť majstrom Závažnej Poruby“.

Od vtedy však utieklo dolu Žuberovou veľa vody. Vráťme sa však k nádejnej známosti.

Prezvedel sa, kedy býva na Žiari zába-va a tak sa vybrali aj s partiou do tejto dediny. Miloš Majerík, Milo Šúlek, Milan Kráľ a Julo Šarafín tvorili štvorlístok, čo sem ne jeden raz vycestoval. „Vozievali sme sa na motorke. V povojnovej dobe vlastniť takýto stroj znamenalo asi taký majetok, ako dnes predstavuje drahé auto,“ vysvetlil pán Majerík. „A ja čo som mala robiť? Keď hore Žiarom zarapčala motorka, už som bola na priedomí. Aj mi závideli, že mám takéhoto schopného frajera,“ priznala sa pani Darinka.

Písali si a videli sa zriedkavo

Dni utekali ako bystrá riekka. Príbeh týchto dvoch mladých ľudí mal svoje čaro a bol stále plnší a plnší. Mladá Darinka sa vyučila za obchodníčku a pracovné uplatnenie našla v obchode Chemodroga. A tak nečudo, že mladý maliar bol v tomto obchode častým hosťom. Priznal, že nakupovať chodil aj vtedy, keď farieb bolo na sklade dostatok. Mladá láska popretkávaná vzájomnými stretnutiami sa utužovala. Prišlo však nechcené, ale povinné rozlúčenie. Z porubského regrúta sa stal vojak. Doba to nebola ľahká. Aj nad našou krajinou sa vznášal fantóm kultu osobnosti a triedny nepriateľ sa hľadal tam, kde ho nebolo. Ortiel odvodovej komisie znel jednoznačne: schopný len pre hrubú fyzickú prácu v pracovných táboroch PTP. Nasledovalo viac ako 24 mesiacov „vojenčiny“ bez zbrane. Písali si, no videli sa veľmi zriedkavo. „Keď som sa vrátil z vojny, postretlo ma dvojnásobné šťastie“. Počkala ma a do partie ma prijali vynikajúci porubskí maliari bratia Ján a Rudolf Mikulášovci a traja bratanci Michal, Martin a Miloš Šarafínovci. Od nich som získal veľké skúsenosti. Dlhé roky sme pracovali vo Vysokých Tatrách od Štrbského Plesa až po Javorinu – Ždiar. Našej firme a tiež aj našej dedine Z. Porube sme robili dobré meno nielen kvalitnou prácou, ale aj slušným správaním a vystupovaním. Maľovali za plnej prevádzky hotelov a tatranských rekreačných zariadení. Žil som a pracoval na týždňovkách v inom kraji, no na Závažnú Porubu a Liptov nedopustím. „Hoci mi v tej dobe viacerí kurizovali, ja som chcela len Mila,“ zaspomínala a doplnila, „keď sa Miloš vrátil z vojenčiny, tak náš vzťah nado- budol iný rozmer. Pozvala som ho k nám a

rodičom povedala, že som si ho vyvolila za svojho. Čo som mala tajiť. Rodičia nena- mietali, veď nádejný zať bol pracovitý, šikovný, zručný remeselník. Aby si úplne získal ich dôveru, presnejšie „urobil očko,“ vymaľoval celý dom a tak svojou robotou oslovil nastávajúcich rodičov. Nakoniec najkrajší dar je ten, čo vyhotovíme vlastnými rukami. Spoločne sme porátali, že odvtedy, čo si prvý raz pozreli do očí až dovtedy, čo rodičov popýtal o ruku dcéry, uplynulo rovných osem rokov. Teda žiadna chvíľková známosť.

Potom to už všetko išlo ako po masle. Civilný sobáš sa konal v Okoličnom, cirkevný 10. novembra 1956 v Smrečanoch. Sobášil ich pán farár Kušnir.

Rúcho sa však doviezlo do Poruby už vo štvrtok. Plný rebriniak doviezol nevestinu výbavu: tri truhly prádla, periny, koberce... „Pred sobášom som pred všetkými hosťami rodičom poďakoval, že mi vychovávali manželku. Náš život potvrdil, že vychovávali nielen dobrú manželku, ale aj svedomitú mamu a statočného človeka. A dnes po päťdesiatich rokoch im tiež ďakujem, lebo viem, že sa na nás pozerajú z neba.“ „Ja som zas poďakovala za výchovu a mamku i otca poprosila o odpustenie, ak som ich v niečom rozhnevala.“ Svadobná hostina sa uskutočnila v Majeríkovie dome na nižnom konci. Dolu sa varilo, hore jedlo a na chodbách tancovalo. Osemdesiat svadobných hostí zabávalo až do rána. Veď hrála porubská kapela a starejší (krstný otec) Matej Beťko a krstná mama Eva Beťková, nielenže vedeli spamäti všetky svadobné veršičky, ale „dirigovali“ aj celú svadobnú veselicu.

Najväčším požehnaním manželstva sú deti

V roku 1958 sa mladému páru narodil syn Milan, o dva roky neskôr Miroslav. Chlapci vyštudovali vysokú školu, tiež sa poženili a natrvalo sa usadili v Bratislave. Jeden pracuje v Slovnafte, druhý v Telekomunikáciách. Starí rodičia sa tešia trom vnúčatám: Katke, Janke a Michalovi. „Môj otec sa volal Michal, nielenže patrila do kategórie zručných porubských murárov, ale aj k tým, čo spravovali Urbár a dlhé roky sa venoval i salašníctvu. Teší ma, že najmladší vnuk nesie jeho meno. Takže toto pekné meno nevymizlo z rodiny Majeríkovej,“ s hrdosťou na svoje potomstvo zdôraznil pán Majerík.

V roku 1966 sa pribrali stavať nový dom. Všetko ručne, s pomocou rodiny. „Bolo treba vozit' robotníkov zo Žiaru, Ploština, tak sme kúpili novúčekého Wartburga a

moja manželka sa stala prvou ženou v Porube, čo šoférovala osobné auto. Toto ľudové „vozítko“ nám dobre slúžilo dlhé roky a veru sme sa s ním nedokázali rozlúčiť. Aj dnes stojí na svojom mieste a čaká už len na cestu do múzea. Veď má rovných štyridsať rokov a právom patrí medzi automobilových veteránov. Stále je však pojazdné a vyblýskané. Môžete sa presvedčiť“ ozval sa z garáže pán Majerík.

O jeseni života hovoriť nechcú

„Radi sme, že pri našom spoločnom sviatku nám pripravil obecný úrad peknú slávnosť. Dobré nám to padlo. Prišli deti, rodina, zaspomínali...“ zdôverila sa jubilantka. Zlatí manželia pri tomto sviatku zabudli na chvíľu neradosť a sprítomnili si to krásne a vzácné, čo obsahuje samotný život.

Dobrá kondička, duševná sviežosť jubilantov znamenajú, že tento pár čaká ešte veľa pekných dní spoločného života. O jeseni života nechcú vôbec hovoriť. Manžel je po päťdesiatich rokoch práce v Tatrách na zaslúženom dôchodku, oddychuje a tipuje svoje obľúbené športy všetkých odvetví. Spomína, že bol tuhým fanúšikom porubského futbalu, pravidelne chodieval na zápasy doma i vonku: Turany, Sučany, Kláštor pod Znievom, Turčianske Teplice, atď. Manželka okrem domácnosti vedie aj porubskú jednotu dôchodcov. Svojím konaním chcú okolo seba rozdávať osôh a úžitok, nažívať v úcte a pochopení jedného k druhému. Jednoducho povedané: vychutnávať to, čomu sa hovorí ľudské šťastie. Svedomitosť, spoľahlivosť, sebaobetovanie, skromnosť a pracovitosť, služba druhým predstavujú tie zlaté hodnoty, ktoré obdivujeme pri ich „zlatom“ sviatku. V roku 1956 si povedali to najvážnejšie slovo, a tak trochu dojatí, presne po päťdesiatich rokoch v roku 2006, zapísali svoje mená do pamätnej knihy Závažnej Poruby.

Na spoločnej ceste nezablúdili a pri sviatku povedali, že manželstvo patrí medzi veci posvätné.

Dušan Migaľ

• Najväčšou radosťou všetkých rodičov sú dobré a šťastné deti.
Zľava: syn Miroslav, vedľa mamy Milan.

Veselá jeseň

Kde bolo tam bolo, kde v jeseni bolo ako v lete a kde bociany hniezdo mávajú, bola a dodnes aj je jedna zázračná materská škôlka. Svoje si v nej nazývajú deti s tetami učiteľkami, tetami kuchárkami, hrajú sa, cvičia a všeličo vymýšľajú.

Jeseň býva obyčajne zachmúrená, upršaná a zablatená. Tohtoročná však bola iná: krásna, teplučká, slniečko sa neustále usmievalo, deti mohli veselo behať po záhrade. Áno, bola to veselá jeseň. Ale upršaná, či slnečná, veselá či smutná, každá sa raz skončí a každý koniec treba osláviť. Lampiónový sprievod – napadlo tetu Katku – bude tou najveselejšou oslavou a zároveň aj bodkou tohtoročnej jesene.

A prípravy sa začali. Všetko vypuklo 27. októbra 2006 v podvečerných hodinách. Pred škôlku prišli rodičia s deťmi. Neboli to len škôlkári, ale všetky menšie deti z dediny. Všetci boli zvedaví, čo sa to len ide diať. Každé „nafasovalo“ lampión, rodičia zapálili sviečičky a zároveň sa hrali aj na požiarnikov, ak by neposlušný plamienok zapálil lampión.

A čuduj sa svete, stal sa zázrak. Deti sa premenili na dlhočiznú svietiacu húsenicu, plaziacu sa chodníčkom hore Žiarom. Tma sa nestačila čudovať, čo sa to dnes v tej Porube robí. Húsenica prešla Žiarom, aj kúskom dediny. Ľudia otvárali okno, vypínali televízory, nadšene kývali rozsvietenou húsenicu, ktorá sa akoby čarovným prútkom premenila na roj svätajanských mušiek, ktorých svetielka doviedli deti do záhrady materskej škôlky. A tam ďalšie prekvapenie. Stolček, prestri sa! Všakovaké dobroty na záhradnom stole: jablčník aj chrumky, bábovka aj cukríky, teplý čajík na zahriatie. Ktože to len vyčaroval?

Rozšantené deti, dobrá nálada a neodmysliteľná rodinná atmosféra, ktorá už tradične patrí ku všetkým škôlkárskym akciám, panovali v tento neobyčajný jesenný podvečer. Veselý tanierik s roztopašnou slamkou a milý papierový klobúčik bude deťom dlho pripomínať deň plný zázrakov.

Čo myslíte, bude veselá jeseň aj na rok? Bude. A bude len naša, jedinečná, lampiónová – porubská.

Už teraz sa tešíme.

K. Devečková

Nech letí vianočné želanie všetkým ľuďom dobrej vôle...

*Rukám prácu, srdcu lásku, deťom láskavých rodičov, rodičom radosť z detí,
všetkým hojnosť chleba, more šťastia, veľa zdravia, dobrých susedov,
nezištných príbuzných, úsmev na tvári pre každý krok, na budúci rok
i po celé tisícročie všetkým želá*

Katarína Jambrichová, riaditeľka MŠ

Zimná modlitbička

*Aby bol briežik,
na briežku sniežik,
na sniežku sane,
daj nám to, Pane!*

*Zima je pre deti.
Zima je biela
ako tá dušička
z detského čela.*

*Daj deťom sniežika
daj bielym bielu.
Daj radosť radosti,
daj nám ju celú.*

Milan Rúfus

Očiam si odišiel, v srdciach si zostal...

V hlbokom zármutku
oznamujeme, že nás dňa
8. 11. 2006 opustil

**Doc. PhDr.
Bohuslav Kováč, CSc.**

**Rozlúčka so zosnulým bola dňa
14. 11. 2006 v bratislavskom
krematóriu.**

Doc. PhDr. Bohuslav Kováč, CSc. - nar. 2.4.1936

- 1942 – 46 Evanjelická ľudová škola v Záv. Porube
- 1946 – 53 Štátne gymnázium v Lipt. Mikuláši
- 1953 – 58 Filozofická fakulta UK v Bratislave,
odbor slovenčina – ruština
- 1958 – 62 redaktor Kultúrneho života
- 1962 – 68 vedecký pracovník Literárnovedného ústavu SAV
- 1971 – 72 vedúci lektorátu na Section des etudes slaves,
l Université Bordeaux, Francúzsko
- od 1968 vedecký pracovník Katedry estetiky a vied o umení
Filozofickej fakulty UK
- 1970 redaktor „Tvorby“
- 1964 Cena Fraňa Kráľa
- 1969 Cena Vydavateľstva Slovenský spisovateľ
- 1986 Čestná cena Slovenského literárneho fondu
s medailou za zásluhu o slovenskú kultúru

Knižné publikácie

- Poézia Jána Smreka, Bratislava 1962
- Svet dieťaťa a umelecká fantázia, Bratislava 1964
- Alchýmia zázračného, Bratislava 1968
- Zázračný svet detských kresieb, Bratislava 1972
- Čudesnýj mir detskich risunkov
- I. vydanie Minsk 1986
- II. vydanie Gomel' 1992

- K studniciam života, Bratislava 1994
- Čítanie ako experiment so šťastím, Bratislava 2000

Redakcia Porubských novín oslovila v marci 2006 Bohu-
slava Kováča s prosbou o rozhovor. Namiesto rozhovoru
prinášame vlastnoručnú odpoveď.

9 3 06.

*Bohulav, priateľ, redaktor,
dávajúc mi milú odovzdať.
Žiaľ, som náhodou zadržaný -
môj kľúčik, ktoré ma vy-
ptávajú. Ide o problém
neurologického typu a určite
sa pohodím s pýchaním
Bohuslav Kováč*

Spomienka na pána profesora Petra Nahálku

3.11. 2006 o 17,00 v obradnej miestnosti
OeU v Závažnej Porube.

Program

- privítanie a príhovor starostu obce
- život a práca p. prof. Nahálku - prof. Bohumil Beško
- spomienky prítomných na p. profesora

Pieseň a recitácia - ZPOZ pri OeU v Závažnej Porube

• Kvet je najkrajší
dar. S láskou a úctou
spomíname na
čestného občana
Závažnej Poruby,
prof. Petra Nahálku.
(Božena Nahálková,
rod. Jurečková,
starosta P. Baráni).

• Spomienky
prítomných na
rodáka zo
Závažnej
Poruby.
Rozprávanie
zaznamenala aj
Liptovská
televízia.

• Ženská spevácka skupina Závažnej Poruby

• Prof. Bohumil Beško priblížil život a dielo prof. P. Nahálku

• Najbližšia rodina prof. Nahálku v Závažnej Porube: manželka
Božka, syn Pavel, dcéra Svetlana.

Rozprávka o niekom, kto nevedel, kto je

„A ty si kto?“ zvedavo sa opýtal zajačik, posadiac sa na zadné labky a pohýbal tri razy noštikom hore dolu.

- No ja som predsa Dedo Mráz-

„Ty si Dedo Mráz? Ty si skutočný Dedo Mráz? Ale skutočnuliný?“

„A čo tu robíš v lese? V našom lese?“

-Ja som v každom lese, ale len v zime.-

„To viem, že si v lese, keď si tu v lese, ale čo tu robíš?“

-Ani sám neviem, zrazu som tu-

„A čo máš na chrbte?“

-Batoh-

„A čo máš v batohu?“

-No predsa darčeky-

„Darčeky? Pre koho?“

-No predsa pre deti.-

„Ale veď v lese nie sú žiadne deti. Čo by tu aj robili, keď je všade plno snehu. Pomedzi stromy sa zle lyžuje. Tak čo by tu deti robili?“

- Veď ja idem odtiaľto k deťom a nesiem im darčeky.-

„Ty si akýsi čudný. Zrazu si v lese, vravíš, že si len v zime tu v lese, na hlave máš červenú čiapku s brmbolcom, akú nosia angličania večer, keď idú do postele spať, máš batoh s hračkami, nevieš od koho a rozdávaš ich deťom. Odkiaľ si prišiel?“

-Ako to mám vedieť. Vie každý odkiaľ prišiel?-

„To neviem, ale myslím si, že skoro každý.“

-Tak ja som to skoro. A čo sa ma toľko vypytuješ. Ja sa ťa na nič nepýtam. Buď dobrý a dám ti darček.-

„A čo robí dobrý zajac?“

-No dobrý zajac ten poslúcha, netára sa po cudzích poliach a záhradách, nepapá susedovie kapustu, ani mrkvičku, -

„Tak podľa teba mám zdochnúť od hladu, potom budem dobrý?“

-To nie, ale nepatrí sa kradnúť.-

„A ty máš odkiaľ toľko darčekov, nepokradol si ich niekde náhodou?“

-Čo ťa to napadá? Ja Dedo Mráz? Dedo Mráz predsa nikdy nekradne.-

„Tak odkiaľ máš potom darčeky?“

-To neviem, jednoducho ich mám a basta. Čo sa ma toľko vypytuješ?-

„Lebo chcem všetko vedieť. My zajace mu-

síme byť zvedavé, keď deti zvedavé nie sú.“

-Ako to, že deti nie sú zvedavé? Tie sú práve najzvedavejšie.-

„Tak mi potom povedz, či sa ťa niektoré opýtalo odkiaľ prichádzaš a odkiaľ máš toľko darčekov?“

-No deti sa ma dosiaľ nepýtali, ale sa ma môžu.-

„A čo im potom povieš?“

-Čo im poviem? Len pravdu. Že neviem.-

„To mi je pravda! Nie si ty nejaký omyl?“

-Čo, ja a omyl? Veď som pravý. Všetko mám pravé. Červený plášť, červenú čiapku s bielym brmbolcom, bielu bradu i veľký batoh na chrbte. Či nevidíš?-

„Ale vidím, len nechápem, prečo máš všetko pravé, si tu a nevieš odkiaľ si prišiel. Dokonca ani nevieš odkiaľ máš darčeky. A odkiaľ vieš, že ich máš zaniest deťom? A práve teraz v zime na Vianoce?“

-To neviem. Vždy som to tak robil a nikto sa ma na to nepýtal. Nikto mi nedával také hlúpe otázky, ako ty.-

„Prepáč, nechcel som ťa uraziť. My zajace to nemáme vo zvyku, niekoho len tak pre nič urážať.“

-Počúvaj zajac, nemáš tabak?-

„Čo, ty fajčíš? Vieš, aké je to nezdravé? My zajace nefajčíme. Ani medvede u nás nefajčia a mohli by. K fajke sa cez horára ľahko dostanú a nefajčia. To len ľudia.“

-No veď ľudia. Od nich som sa to naučil. -

„Od detí? To ti neverím!“

-Nie od detí.-

„Veď si hovoril, že chodíš len k deťom.“

-Od dospelých.-

„Od dospelých sa dnes nemôžeš nič dobrého naučiť. Prečo sa neučíš od detí?“

-A čo sa mám od nich naučiť?-

„Neklamať!“

-Čo neklamať? Veď ja neklamem.-

„Tak povedz, kto si?“

-Už som ti povedal - Dedo Mráz.-

„Dedo Mráz, Dedo Mráz. Čo je to Dedo Mráz? Kto je to Dedo Mráz? Prečo nie Dedo Ľad, alebo Dedo Cencúľ? Komu si ukradol meno?“

-Čo ma stále obviňuješ, že kradnem. Ja som nikomu nič neukradol. Možno ľudia, ale ja nie! Som taký, aký som. Vyzerám, ako niekto. Počkaj zajac, koho ti pripomínam?-

„Nikoho!“

-Ako to, že nikoho. Ja sám sebe niekoho pripomínam.-

„Sebe možno, ale mne nie. Vyzeráš, ako šašo. Ako chutný guľatučský šašo. Aj čiapku máš, ako šašo.“

-Ale deti ma majú radi.-

„Radi, radi. Prečo by aj nie, keď im raz nadeľuješ cukríky, druhý raz hračky, po ktorých túžia. Ale skús im doniesť špenát, alebo kapustu, či ťa budú čakať?“

-Si odporný, zajac! Takto sa so mnou ešte nikto nerozpráva!-

„Samozrejme, že nie, keď sa vieš pretvarať.“

-Ja že sa pretvarujem?-

„Ty si celý pretvorený. A poviem ti otvorene - hambil by som sa takto deti klamať, Dedo Ľad!“

-Dedo Mráz! Už som ti povedal, že som Dedo Mráz!-

„My zajace nepotrebujeme žiadneho Deda

Mráza. Deti možno, dospelí určite, ale my zajace nie! My zajace vieme, že v zime chodí k nám Mikuláš. Svätý Mikuláš. Počul si Dedo Ľad?“

-Dedo Mráz. Počul.-

„Tak čo tu chceš? Prečo nechodíš spolu so Svätým Mikulášom? Možno by si sa od neho niečo naučil.“

-Čo napríklad?-

„Ako sa neklame!“

-A čo, ja klamem?-

„Tak prečo nechodíš spolu s Mikulášom? Prečo chodíš tajne bez neho? A poviem ti ešte voľačo a dobre si to zapíš! Deti nepotrebujú len tvoje hračky a cukríky! Potrebujú lásku! A to, hodne lásky! Lásku ku všetkému. Potrebujú sa láske učiť. Denne sa učiť. Vieš to? Rozmýšľal si o tom?“

-Nerozmýšľal.-

„Tak o tom pouvažuj! Máš lepší rozum, ako my zajace. A vedz, že rozmýšľať musíš srdcom, nielen rozumom. A to všetko učí Svätý Mikuláš, ktorého si kdesi odstrčil, zabudol, stratil.“

-Som smutný. Čo mám teraz robiť? Veď ja som zbytočný. Neužitočný. Náhrada. Taká hlúpa, trápna náhrada!-

„Nebud' smutný, ty môj chudáčik. Pod medzi nás zajace aj tak nemáme nikoho, kto by nám poriadne rozumel a chránil nás pred zlými ľuďmi.“

-A zajace ma príjmu?-

„Čo by ťa neprijali.“

-A čo povieš deťom?-

„Pravdu! Ty si vravel, že máš rád pravdu! Povedz im, že si sa vopchal do úlohy Svätého Mikuláša a že darčeky nie sú všetko. Že si dokonca chcel vytlačiť z pamäti i narodenie malého Ježiška, aby ti odpustili. A povedz im, že to nebol tvoj nápad, ale nápad dospelých, ktorí postupne odvrhujú všetko, čo napomína ich svedomie, aby nakoniec zničili aj lásku. Vymýšľajú si hlúpe a primitívne náhrady. Ale to sa im nepodari, lebo Boh je láska. Vianoce nie sú len sviatky pokoja a mieru meranými mierou ľudskou, ale mierou Božou, ktorá je úplne iná. Vianoce sú najväčším sviatkom ľudstva. Sú dňom, kedy Boh zostúpil medzi ľudí. Možno, keby bol zostúpil medzi nás zajace, vážili by sme si to viac, ako ľudia. Ale vidíš, všetko sa dá napraviť. Márnوترatný syn tiež v sebaopýche odišiel od svojho otca a vrátil sa. A Boh nekonal podľa spravodlivosti človeka, ale podľa lásky Božej a so slzami ho privinul na svoje srdce.“

Dr. Martin Jančuška,

Viedeň

Večer veršov v obrazoch

• Školáci zdramatizovali rozprávku Janko Hraško

• List jednej žene predniesol L. Kováč (sediaci)

• Pozdrav rodákam od M. Rúfusa predniesol Ing. Jozef Šišila

• Doc. I. Vaško, dekan FFKU Ružomberok - Pochvala knihe „Až dozrieme“, vpravo D. Migaľa, moderátor večera.

• Poslucháčky FF KU Ružomberok

Závažná Poruba je takou zázračnou krajinou, v ktorej vtáctvo aj cez zimu štebotá

V rodnej obci žijúceho veľikána slovenskej literatúry sa 8. decembra 2006 uskutočnil Večer poézie Milana Rúfusa. Kultúrny dom v Závažnej Porube bol zaplnený do posledného miesta. Akoby aj nie. Porubania pravidelne, už niekoľko rokov, organizujú večer veršov svojho veľkého rodáka.

Podujatie je známe aj ako Štebot v rodnom hniezde, alebo Prijmite podané. Ten tohtoročný mal však jednu zvláštnosť. Bol jubilejný. Práve pred sto rokmi (1906) sa narodil Peter Rúfus, otec Milana a dcéry Olgy Rúfusovej. Dôvod na oslavu bol o to väčší, že práve pol storočie ubehlo už odvtedy, čo pred Vianocami roku 1956 uzrela svetlo sveta prvá zbierka básní „Až dozrieme...“.

Jej názov bol viac ako symbolický. Táto kniha básní znamenala prvý významný medzník v novodobých dejinách slovenskej literatúry. Milan, alebo ako ho jeho milovaní rodáci s láskou volajú, náš Milko, svoju prvú zbierku venoval svojmu otcovi k jeho päťdesiatinám.

Oslavy tohoto jubilea sprevádzal večer veršov nazvaný Štebot v rodnom hniezde. Bola to symbolická kytica poézie, piesní a zvykov, obyvateľov malebnej dedinky na Liptove pod majestátnou Poludnicou. V programe sa predstavil domáci ženský spevácky zbor, ktorý potešil niekoľkými piesňami, recitovali deti z miestnej materskej škôlky, žiaci zo základnej školy so svojim pásmom. Predstavili sa domáci recitátori a nechýbali ani vzácní hostia večera. Svojím prihovorom ozvláštnil aj dekan Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku Imrich Vaško a študentky tejto univerzity Janka Graňáková a Eva Okoličániová. Doc. Imrich Vaško je nielen znalcom a čitateľom diela a života Milana Rúfusa, ale aj dôverný priateľ rodiny Rúfusovcov.

Jozef Šišila, predniesol pozdrav od samého Majstra, ktorý priniesol z Fialkového údolia do rodnej Poruby. Medzi pozvanými hosťami nechýbal ani staronový starosta Pavel Baráni, ktorý sa viac ako stovke zúčastnených prihovril milými slovami.

Prijemnú atmosféru dotvoril aj porubský recitátor Eugen Vadovický básňou Naveky závažná. Pohladením pre dušu bola interpretácia básne hovoriacej o láske muža k žene s príznačným názvom „List jednej žene“, ktorú predniesol bratranec Milana Rúfusa Ľubomír Kováč.

V závere veľmi vydareného večera poézie Milana Rúfusa, zaznel list, ktorý napísali „ujovi básnikovi“ deti a podpísali sa všetci prítomní. Takýto list pravidelne každoročne odosielajú do Fialkového údolia ako pozdrav od básnikových rodákov.

Ako však vnímajú básnika jeho spolurodáci, čo pre nich znamená?

D. Migaľa: „Znamená pre mňa veľa. Poznám jeho dielo, eseje, rozhovory a tie sú pre mňa úžasnou inšpiráciou. Nájdem v nich odpovede na otázky, ktoré si sám odpovedať nedokážem.“

Pavel Baráni: „Je to veľikán slovenskej literatúry. Kdekoľvek vo svete poviete, že ste zo Závažnej Poruby, tak Vás poznajú podľa toho, že sa tu narodil Majster Milan Rúfus.“

Obec z vďaky i úcty k básnikovi rozhodla sa kúpiť jeho rodný dom a zriadiť v ňom pamätnú expozíciu „My sme nad touto myšlienkou uvažovali už dávnejšie, teraz sa už stala skutočnosťou.“ objasňuje Dušan Migaľa. Podľa jeho slov začínajú sa už zhromažďovať predmety, ktoré sa viažu k tvorbe, osobe i dielu veľkého rodáka. „U Rúfusov bolo uskladnené veľké množstvo jeho písomností, najviac z ranného obdobia, keď bol ešte študentom mikulášskeho gymnázia, alebo poslucháčom vysokej školy. Tieto materiály sa zhromaždili, presunuli do Bratislavy, a tu ich Majster Rúfus študuje a „sortuje“...“ dodáva na záver D. Migaľa. O tieto materiály však prejavila tiež záujem aj Matica slovenská. Rodný dom Milana Rúfusa by mal byť otvorený s najväčšou pravdepodobnosťou v priebehu budúceho roka, po tom, ako sa ukončia reštauračné práce v jeho interiéri i exteriéri.

Predaj zbierok poézie Milana Rúfusa je porovnateľný s bestsellermi. Pre ilustráciu niekoľko faktov. Pol roka po vydaní zbierky Báseň a čas sa jej predalo šesťtisíc kusov a pripravuje sa dotlač. Z jeho Modlitbičiek sa už predalo 150-tisíc kusov.

Milan Rúfus, ktorého básne majú vysokú intelektuálnu úroveň a súčasne aj veľký čitateľský ohlas, si na reklamu nepotrpí. Rovnako ako k sebe, aj k svojim básňam je prísny. Stále však ostáva verný svojej rodnej obci a svojim rodným. Láskou i pokorou je naplnený celý jeho život.

Janka Graňáková,
poslucháčka FFKU Ružomberok

Drahí moji rodáci,

nebudem vás pri tejto príležitosti zasypávať prisahami vernosti. Veď vy o nej aj tak viete. Môj starý otec po mame od Kováčov uverejňoval občas v Evanjelickom posle veršičky pod pseudonymom Podpoludničiar. Nuž a ja som stále taký Podpoludničiar, ktorý sa nezapre. Nad mojím pracovným stolom visí veľká fotografia, ktorú som dostal od vás do daru. Bola urobená z helikoptéry a zaberá Poludnicu s Rakytovickou na jednej a s Rohačkou na druhej strane. Ako kvočka drží stráž nad červenými kuriatkami striech starej i novej Poruby.

Pod tým obrazom stojí fotografia, ktorú mi poslala jedna z čitateľiek spod Javoriny. Zacetovala si do Poruby a urobila snímku zimnej kostolnej ulice, nad ktorou kraľuje porubský kostolík, v ktorom som ťahával ako chlapec mech. Vedľa fotografie stojí trojhranná sviečka, do ktorej sú zaliate tri stokrásky zo záhrady porubského domova. Tá je od ďalšej čitateľky, ktorá si do Poruby zacetovala, vkradla sa do našej záhradky po tie stokrásky a kytičku rozmajrínu. Čiže stále som doma, u vás.

Presne tam som aj dnes, ďakujúc vám za vašu spomienku. A zo srdca, svojho srdca vás tam, kde teraz sedíte, pozdravujem a objímam

Vás Milo od Rúfusov

• • •

V Závažnej Porube 8.12.2006

Milý ujo básnik!

V týchto dňoch oslávite svoje narodeniny. Pri tejto príležitosti Vám posielame úprimný a srdečný pozdrav z Vašej rodnej dedinky.

Želáme Vám pevné zdravie, veľa dobrých nápadov pri písaní nových básní, spokojný a šťastný život.

Prajeme Vám krásne prežitie blížiacich sa Vianoc a šťastný nový rok.

Srdečne Vás pozdravujú deti, žiaci zo Základnej školy v Závažnej Porube a vaši rodáci prítomní na stretnutí s Vašimi veršami.

Pranostiky okolo Vianoc

- Štedrovečerný vietor vyfúka úrodu z polí a sadov.
- Keď je na Štedrý deň mesiac v splne, bude zlá úroda, keď je v nove, bude hojnosť obilia
- Keď na deň Narodenia slnce svieti, znamená to šťastný a bohatý rok.
- Keď na Narodenie Krista pršať začne, na štyri týždne počasie bude mračné.
- Keď na Vianoce pokryté sú polia snehom, môžeš na Veľkú noc sedieť pod košatým stromom.

Pranostiky okolo Nového roku

- Jasná a tichá novoročná noc, zvestuje nám dobrý rok
- Na Nový rok zapálené zore znamenajú škodu na poli, vo dvore.
- Keď na Nový rok celý deň slnko jasne svieti bude mnoho rýb, vína a ovocia.
- Na Tri krále mnoho hviezd znamená mnoho zemiakov.
- Ak je na Tri krále jasno, zdarí sa pšenica.

Zostavil J. Vadovický

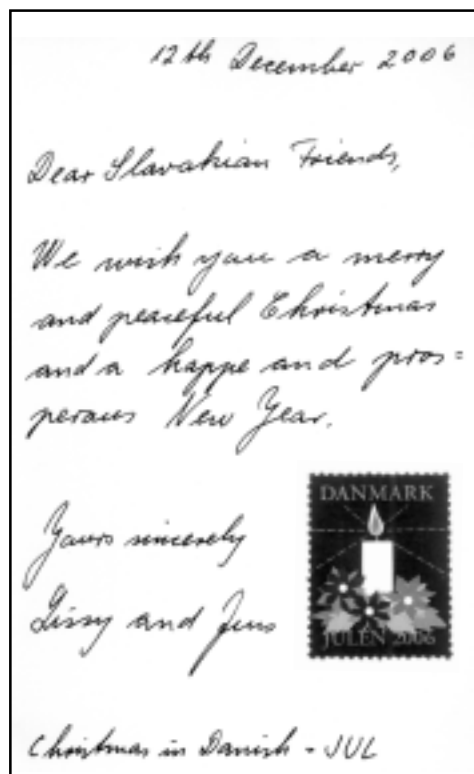
Čo sa jedávalo na Vianoce

Na Štedrý deň býval prísny pôst. Kto nejedol nič, iba pil vodu, ten večer uvidel na nebi zlaté prasiatko. Keď sa ukázala na nebi prvá hviezda, mohlo sa večerať.

Na večeru bývalo zviera beznohé, na Božie narodenie dvojnohé a na Štefana štvornohé

-I-.

Koleda z Dánska

Vianoce - sviatky pokoja a lásky

Prichádzajú k nám rok čo rok. Na celom Slovensku boli v minulosti opradené rôznymi tajomstvami, rôznymi zvykmi a čarami, do ktorých bol zatiahnutý už celý adventný čas. Nie tak dávno na jedných páračkách peria sa mi podarilo nahovoriť ženičky, aby si na ne pospomínali, porozprávali mi o nich a hlavne zaspievali koledy, ktoré ako deti chodili spievať popod obloky, alebo do príbytkov susedov, rodiny, známych. Ja sama si na tento zvyk dobre pamätám. Z toho, čo mi zaspievali Vám prinášam.

Výšla hviezda na kraj sveta
osvietili i pol sveta.
Nebola to hviezda jasná,
ale bola panna krásna.

A vy smutní, neveselí,
či ste dieťaťko videli?
Ba videli, ba videli
v tento sviatok pri večeri.

Z jednej strany chvojka
a z druhej čečinka,
pásli ovce pastuškové,
jedli kašu z hrnka.

Prileteu k nim anjel
a tak him povedau,
že sa Kristus Pán narodiu,
aby každý vedeu.
Na kraji doline
v pustej krajine

Tam sa pasú ovce
v cudzej krajine
Nehali ich pastierovi,
Dunčovi aj Zahrajovi,
šli do salaša.
Vošli do búdky
a tam panenka,
povíjala synka
miesto anjelka.
My mu dary darujeme
zo srdca oferujeme,
čo ktorý máme.
Hrudu syra, masla
k tomu žinčice
môžeme mu pridať
zo tri ľagrice,
suchých hrušiek so slivkami
k tomu kašu so škvarkami
na obživenie

Zahráli skočnú,
tu dedko starý
nemohou sa zdržať
skakau bez miery
Tuli, tuli o Michale,
tuli, tuli o Štefane
tuli o Jáne

Ako tuná pekne sedia,
majú mäso, pijú jedia.
Ulievajú do skleničiek,
daj Bože zdravia, gazdiček

Na ohnisku paveň stojí,
šetko sa gu Hodám stroji
Tu halušky, opekance,
medom obliate rezance

Ak nám máte niečo dať,
nedajte nám dlho stáť!
Po oriešku si vezmeme
a tak ďalej odídeme

Boli to veľmi krásne zvyky, ktoré udržovali rodinné ale aj susedské a medziľudské vzťahy. Snažme sa aj v dnešnej dobe ich udržiavať a byť k sebe priateľskejší a bližší.

Ľudmila Štrkolcová

Písmo je odraz duše na papieri

Písmo prezradí o človeku veľmi veľa. Z rukopisu sa dá vyčítať nielen to, aké máme vlastnosti, slabé a silné stránky, na čo máme predpoklady, ale dokonca aj príznaky budúcich ochorení a to, či sa dvaja ľudia k sebe hodia. Len málo kto však vie z rukopisov toto všetko vyčítať. Veda, ktorá skúma povahu človeka na základe rukopisu, sa volá grafológia. Erika Straková, riaditeľka Pedagogicko-psychologickej poradne v Liptovskom Mikuláši, je jedna z mála na Slovensku a jediná v Žilinskom kraji, ktorá sa venuje grafológii, psychológii písma, písmoznalcstvu aj grafopsychoterapii.

Ako ste sa vlastne dostali ku grafológii?

Vyšťudovala som pedagogickú fakultu, bola som učiteľkou na prvom stupni a učila som prvákov. Vtedy som pocho-pila čaro písma, rukopisu. Na Slovensku sa grafológia neštuduje, základný kurz grafológie som absolvovala pred trinástimi rokmi v Brne. Potom nasledovalo postgraduálne štúdium, získala som certifikát psychológ písma a po ďalšom postgraduáli ďalší certifikát ako písmoznalec. Na základe toho som začala robiť posudky pre súdy a políciu.

Dokázate zistiť podľa písma, či niekto niekoho napríklad zabil?

V písmoznalcstve sa väčšinou porovnáva, či niekto niečo napísal alebo nenapísal, podpísal alebo nepodpísal, či je záveť alebo zmenka pravá alebo nepravá. Niekedy dajú preskúmať aj osobnosť pisateľa, napríklad keď ide o anonym, ktorý sa vyhráza, že kdesi dal bombu. V tom prípade treba identifikovať z pohľadu psychológie písma osobnostné dispozície pisateľa. Na základe nich sa potom polícia snaží vypátrať autora anonymu.

Ako jediná na Slovensku máte aj základy grafopsychoterapie. Môže to vysvetliť, o čo ide?

Grafopsychoterapeut sa na základe rozboru písma a s pomocou ďalších psychoterapeutických metód usiluje, aby človek zmenil tie znaky v písme, v ktorých sú zakotvené problematické stránky jeho osobnosti. Tým pádom sa docieľa, že sa z osobnostných charakteristík vytratia problematické rysy.

To znamená, že ak človek zmení svoje písmo, zmení sa celý a zbaví sa svojich problémov?

Je to dlhodobý proces, pri ktorom sa využívajú aj prvky iných metód, napri-

klad hlbinej a tvarovej psychológie a eurytmie. Na základe rozboru písma si človek uvedomí, ktoré znaky v jeho rukopise odrážajú jeho problémy a tie sa snaží s pomocou grafopsychológie zmeniť. Pokiaľ chce zmeniť svoje vlastnosti a bude na sebe pracovať, má veľkú šancu na zmenu.

Učili ste písať prvákov. Môže učiteľ tým, ako učí dieťa písať, ovplyvniť jeho osobnosť?

Učiteľ učí dieťa písať podľa jednotnej normy, ktorá sa v priebehu rokov menila. Keď robím písmoznalcský posudok, musím vedieť, kedy sa ten človek narodil, podľa akej normy sa učil písať, lebo psychológ písma vlastne zisťuje, ako sa písmo odlišuje od normy. Prvákov

• *PhDr. PaedDr. Erika Straková, riaditeľka Pedagogicko-psychologickej poradne v Liptovskom Mikuláši. Do Z. Poruby sa vydala v roku 1983. Manžel Ing. Jaroslav Straka podniká v stavebníctve. Dcéra študuje na vysokej škole. Rodina teraz býva na Podbrezínach.*

síce učíme písať podľa jednotnej normy, ale oni sa od nej už v prvom ročníku začínú odkláňať a prejavujú svoju individualitu. Niekedy ich trestáme, keď napríklad nepíšu pod sedemdesiatpercentným uhlom, ale kolmo alebo s opačným sklonom. Z pohľadu psychológie písma je to dosť nefyziologické, lebo tým, že dieťa učíme písať podľa šablóny, sa potláča jeho osobnosť. Ale pravda je aj to, že nikto ešte lepší systém výuky písma nevymyslel, preto si normu jednoducho treba osvojiť. Neskôr sa, samozrejme, každý od nej svojím spôsobom odkláňa.

Čo prezrádza sklon písma?

Uhol sklonu súvisí hlavne s aktuálnym citovým rozpoložením. Keď dieťa píše v jeden deň so sklonom doprava a na druhý deň doľava, môže to znamenať, že je citovo rozkolísané a má citové problémy. Keď píše pravidelne s priamym uhlom sklonu, čiže kolmo, môže to znamenať, že má veľkú potrebu byť samostatné. Človek, ktorý píše s kol-

mým uhlom sklonu, nechce, aby mu príliš zasahovali do života.

Niektoré píše drobným písmom, iný veľkým. Prečo?

Veľkosť písma odráža našu pozíciu na zemi, aký veľký priestor z pohľadu svojho ega si tu uzurpujeme. Zjednodušene sa dá povedať, že veľkosť písma je priamo úmerná veľkosti nášho sebavedomia. Čiže čím sebavedomejší človek, tým väčšie písmo. Ale existujú rôzne deformity. Niekedy má malé sebavedomie človek, ktorý by si zaslúžil ho mať väčšie a naopak, veľmi sebavedomý je človek, ktorý na to nemá.

Čo sa dá ešte z rukopisu vyčítať?

V rukopise sa posudzuje symbolika a variabilita písma aj priestoru. Keď grafológ robí rozbor, musí mať text aspoň na jednu celú stranu. Rozdelí si ho na viacero častí a meria v ňom každý znak. Používa pritom grafologické tabuľky, pravítko, kalkulačku aj zväčšovací sklo. Zmeriam v jednom úseku napríklad desaťkrát písmeno a. Ak má výraznú, extrémnu variabilitu, napríklad raz je veľmi malé a raz veľmi veľké, môže to znamenať, že pisateľ má veľké problémy so svojím sebavedomím, ale v kombinácii s inými znakmi to môže znamenať aj to, že je veľmi tvorivý. Treba prihliadať na množstvo ďalších znakov, preto nemám rada, keď sa táto veda príliš zjednodušuje. Vyžaduje si naozaj komplexné videnie rukopisu. Grafológia pracuje minimálne s 34 základnými znakmi...

Niektoré písmená sú vysoké, (napríklad b, l, k, ...) iné píšeme pod linajku (j, g, y). Tie prvé zasahujú do hornej zóny, druhé do spodnej zóny. Každá má svoje špecifiká. Aké?

Horná zóna písma je odraz duchovna, ideí. Kto ju má veľkú, má v tejto oblasti nejaké zvýhodnenie, niečo navyše. Má nadanie, umelecké sklony, môže byť intelektuál... Dolná zóna je oblasť hmoty, pudov, podvedomia. Čím je dlhšia, tým je človek viac zakorenenný. Ale ak sa v dolnej zóne vyskytujú nejaké deformity, cifrovačky, môže to znamenať, že autor rukopisu má deformity v oblasti pudového prežívania alebo sexuality.

Dá sa o človeku niečo zistiť aj podľa jeho podpisu?

Každý podpis zakotvuje základné osobnostné a charakterové vlastnosti pisateľa. Mám vzorky podpisov štátnikov, ktorí v roku 1994 podpísali partnerstvo za mier. Všetci boli múdri, vzdelá-

ní, nadaní, ale ich podpisy sú diametrálné odlišné.

Čo ste napríklad vydedukovali z podpisu bývalého amerického prezidenta Billa Clintona?

Jeho podpis je mimoriadne sympatický, akoby ho učil podpisovať sa nejaký grafológ. Typická preň je girlandová väzba pripomínajúca visiace oblúky. Je o kontakte, empatii, akoby podaná ruka. (Sú aj iné väzby – arkády a uhly, tie už nie sú až také sympatické.) Písmená v podpise Billa Clintona sa postupne zmenšujú, čo vyjadruje schopnosť približovať sa k druhým, teda akoby druhýkrát podaná ruka. Zaujímavá je aj čiara na konci jeho podpisu, hovorí sa tomu záverečný adjustačný ťah. Znamená to, že chce byť počutý, chce, aby mu patrilo posledné slovo. (Keď je niečo také na začiatku, znamená to, že človek chce byť videný.) Ak má záverečný adjustačný ťah tendenciu otáčať sa do kruhu, prezrádza to o človeku, že chce mať veľký vplyv a chce si ostatných podmaniť.

A čo úprava rukopisu, povedzme okraje... Tiež majú nejakú výpovednú hodnotu?

Kto necháva veľký ľavý okraj, má asi problémy so svojou minulosťou. Právý okraj je zase budúcnosť. Ak niekto píše za okraj, môže mať problémy s prispôbivosťou. Celková úprava, vzhľad rukopisu, sa môže posúdiť len v kombinácii s ďalšími znakmi. Ak niekto píše hocikde križom-krážom, môže to znamenať veľkú tvorivosť, ale aj to, že človek nie je schopný zorganizovať si priestor okolo seba. Z pohľadu grafológa nie je nutné, aby rukopis bol krásny a čitateľný. Dôležité je, či sú tam nejaké originálne skratky, prvky, zjednodušenia.

Ktorý rukopis vám najviac utkvel v pamäti?

Každý rukopis je pozoruhodný, každý človek je výnimočná bytosť a odráža sa to aj v jeho rukopise. Pravdepodobnosť toho, že dvaja ľudia budú mať rovnaký rukopis je 1:68 triliónov. Mala som možnosť skúmať veľa bizarných anonýmov, ale najkurióznejší prípad bola posledná vôľa, ktorá bola asi po ôsmich rokoch vybratá z hrobu. Manželia sa istili, keď jeden z nich zomrel, do hrobu s ním uložili aj poslednú vôľu, ktorá bola zabezpečená tak, aby sa dostala na svetlo sveta až v prípade, keď zomrie aj druhý z manželov.

Do vašej pedagogicko-psychologickej poradne chodia aj deti a mládež s poruchami správania a učenia. Akými najčastejšie?

Najčastejšie poruchy učenia sú dyslexia – porucha čítania, dysgrafia – porucha písania a dysortografia – porucha pravopisu.

Rodičov niekedy trápi, že učiteľia hodnotia žiaka podľa uhladenosti písma. Z pohľadu psychológie písma však nie je rozdiel medzi škaredým a pekným písmom, podstatné sú rukopisné znaky. Môže byť bezcitný jedinec s krásnym rukopisom a citovo založený so škaredým. Dnes majú žiaci s poruchami učenia v základných školách právo vzdelávať sa formou individuálnej integrácie, majú právo byť v škole inak klasifikované a neklasifikované napríklad z diktátov. V každom prípade ak spozorujú, že ich dieťa má problém, zamieňa si alebo vynecháva písmená, často prepisuje alebo mení uhol sklonu písma, mali by navštíviť našu poradňu.

Sú spomínané poruchy učenia poruchy alebo choroby? Dajú sa vyliečiť?

Svojím spôsobom sú to choroby a liečia sa pedagogicko-psychologickými metódami, špeciálnym tréningom. Ak sú poruchy učenia dedičné, sú ľahšie liečiteľné, ako keď sú na báze poškodenia centrálného nervového systému. Záleží od mnohých kritérií, ako skoro je dieťa podchytené, ako spolupracujú rodičia, škola, aký má dieťa inteligenčný kvocient.

Koľko detí v Liptove trpí poruchami učenia?

Presný počet neviem, ale určite viac ako dvesto. Podľa štatistík sa odhaduje, že v anglicky hovoriacich krajinách je ich 25 percent, v nemecky asi 20 percent a na Slovensku asi tri percentá. Uplatňujeme prísnejšie kritériá ako v spomínaných krajinách. Slovenčina je napríklad z pohľadu anglického jazyka o niečo ľahšia.

Keby k vám niekto prišiel s požiadavkou, že chce urobiť grafologický rozbor písma svojho dieťaťa alebo partnera, či sa napríklad k sebe hodia, čo mu odpoviete?

Nerobím súkromné grafologické rozbery, lebo je to veľmi časovo náročné. Ale ak príde nejaké veľmi problémové dieťa a nevieme ho iným spôsobom zdiagnostikovať, urobím ho. Stalo sa mi, že niekto chcel dať svojmu blízkeму špeciálny darček k životnému jubileu a požiadala ma o grafologický rozbor. Bolo by možno zaujímavé zriadiť v Liptove najakú vzdelávaciu inštitúciu pre oblasť grafológie, kde by sa mohli prednášať jej základy. Na Slovensku sa táto vedná disciplína študovať nedá a myslím, že už ani v Česku.

Nechceli by ste ju založiť? Kvalifikačné predpoklady aj prax na to máte...

Možno v budúcnosti, nehovorím, že nie. Je to môj tajný sen...

Grafológia je nádherná veda, ktorú dnes ani nevieme doceniť a písmo je zázrak. Je to pamäť ľudstva, jedna z troch možností, ako sa človek dokáže priblížiť jeden k druhému. Prvá možnosť je chôdzou, druhá rečou a tretia písmom...

Text a foto:

Beata Chrenková, MY Liptov

Demografické údaje obce Závažná Poruba december 2006

Počet obyvateľov celkom: 1218
z toho dospelých: 1068
detí: 150

Priemerný vek: 43 rokov

Zmeny v tomto roku :

prihlásených: 31
odhlásených: 15
narodených: 7
zomretých: 16

V tomto roku uzavreli manželstvo:

Juraj Ľupták a Lucia Babiaková,
Michal Mišík a Petra Socháňová,
Ing. Peter Agnet a Jana Mlynarčíková

V tomto roku sa narodili :

Lukáš Habarka, Karolína Piatková,
Matúš Mikuláš, Oliver Kováč,
Karolína Argalášová, Anna Beňová,
Katarína Tkáčová.

V tomto roku nás navždy opustili:

Michal Agnet, Ján Iľanovský, Viera Brtáňová, Matej Niňaj, Jaroslav Šúlek,
Ružena Beťková, Mária Žiarová,
Zuzana Kulhavá, Ivan Kováč, Igor Brtáň, Ladislav Jačala, Branislav Piatka, Jozef Bartánus, Viera Stromková, Paulína Šúleková, Milan Šlauka.

-r-

Miss študentka Liptova 2006 je Porubänka

V závere novembra 2006 sa uskutočnilo finále súťaže krásy študentiek stredných škôl z Liptova v Mestskom kultúrnom stredisku v Lipt. Hrádku. Osemnásťročná Nikola Kováčová z Gymnázia Michala Miloslava Hodžu sa stala víťazkou súťaže Miss študentka Liptova 2006.

Za najsympatickejšiu študentku si diváci vybrali Kristínu Uhrínovú, ktorá ma svoje korene v Závažnej Porube.

• Prvá zľava: Kristína Uhrínová, sediaci Nikola Kováčová

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

V piatok sme išli do divadla. Cestovali sme autobusom. V kultúrnom dome bolo veľmi veľa detí. Divadlo bolo o psíčkovi a mačičke, ako umývali dlážku. Najviac sa mi páčilo, ako sa starali o bábu. Bolo tam pekne.

Sára Kozáková, 2. roč.

Raz nám povedala pani učiteľka, že pôjdeme do divadla. Do mesta sme išli krásnym poschodovým a pestrofarebným autobusom. Divadlo bolo o psíčkovi a mačičke. Veľmi sa mi páčili kostými a herci.

Matko Matkuliak, 2. roč.

V jeden utorok nám pani učiteľka povedala, že pôjdeme do divadla. Bola som veľmi nedočkavá. Keď už bol piatok, v škole sme mali ešte jednu vyučovaciu hodinu.

Vodičom autobusu bol pán Kuzma. Myslela som si, že autobus je dvojposchodový. Nebol, mal iba vysoké schody. Keď sme sa dostali do Liptovského Mikuláša, išli sme do kultúrneho domu. Tam som stretla pani učiteľku zo škôlky. Divadlo o psíčkovi a mačičke bolo veselé a zábavné.

Martinka Orvošová, 2. roč.

Cez jesenné prázdniny som išiel so sesternicou Ivkou a s jej rodičmi na chatu. Zobrali sme aj maminu do práce. Cestou od starkej sme sa zastavili v obchode, kde mi mamina kúpila rukavice. Potom sme prišli na chatu. My - deti sme sa hrali so snehom, guľovali sa. Ivkina mamina išla po vodu. Jej otec chcel si vybrať zo špajze pivo. Ale okrem cukru a čaju tam nebolo nič. Ešteže sme si v potravínach kúpili piškóty. Išli sme pozrieť aj na poschodie, kde bolo vypáčené okno. Tak sme zavolali policajtov. Na polícii spísali s nami zápisnicu. Domov sme sa vrátili o štvrté a boli sme veľmi hladní.

Tomáš Strych, 4. roč

Piatok sme išli do divadla. Bolo v kultúrnom dome v Liptovskom Mikuláši. Cestovali sme autobusom, ktorý bol červenobielej farby. Divadlo bolo o psíčkovi a mačičke. Páčilo sa mi, ako psíček zjedol mydlo.

David Leško, 2. roč

• Nikola, pred pár minútami vás dekorovali korunkou a šerpou Miss študentka Liptova 2006. Ako ste túto skutočnosť, ktorá bola snom aj ostatných jedenástich finalistiek, prijali?

- Som veľmi šťastná a chcem sa čo najúprimnejšie poďakovať všetkým, ktorí mi držali palce.

* Verili ste na začiatku, že by ste sa mohli stať najkrajšou študentkou?

- Priznám sa, že v kútiku duše som verila vo víťazstvo, ale dopredu si človek nemôže byť istý ničím.

* Mali ste už predtým skúsenosti z podobných súťaží?

- Nie, na Miss študentke Liptova to bola moja premiéra. A veľmi ma teší, že som pri premiérovom štarte aj hneď dokázala zvíťaziť.

* Do súťaže ste sa prihlásila sama?

- Veru nie, pozvala ma Evka Ohradňanová, ktorá má na starosti choreografiu. Povedala mi o čo ide, rozhodla som sa, že to skúsím. Brala som to ako výzvu, chcela som si v živote vyskúšať niečo nové.

* Dnes to určite neľutujete...

- To teda na sto percent nie! Víťazstvo mi urobilo obrovskú radosť.

* Ako ste zvládali prípravu na finále? Z čoho vlastne pozostávala?

- Samotná príprava na súťaž trvala dva a pol mesiaca, v rámci nej sme absolvovali aj trojdňové sústredenie v hoteli Kriváň, kde sme nacvičovali predovšetkým choreografiu. Potom sme už len doladzovali jednotlivé časti nášho vystúpenia.

* Mali ste počas finále trému?

- Musím sa priznať, že nie. Celú súťaž som totiž vôbec nebrala vážne, ale ako obrovskú zábavu. Od začiatku až po samotné finále.

* Aké boli vzťahy medzi jednotlivými finalistkami?

- Výborné. S dievčatami sme si pomáhali ako sa dalo, navyše, medzi nami nikdy nechýbal ani kopec zábavy.

* Váš fanklub v hľadisku bolo poriadne počuť...

- Za ich podporu som veľmi vďačná! Myslím si, že som mala najlepšie fanklub, ktorý mi veľmi pomohol. Keď som cítila ich podporu, tak som na pódiu bola veľmi uvoľnená, čo mi, myslím si, aj pomohlo.

* Kto vás najviac podporoval?

- Okrem rodiny, spolužiaci a kamaráti z folklórneho súboru Váh.

* Vy tancujete?

- Áno, už sedem rokov. Veľmi ma to baví, je to výborný koníček.

* Ste štvrtáčkou na liptovskomikulašskom gymnázium. Ako zareagovali spolužiaci, keď sa dozvedeli, že idete na Miss študentku?

- Boli veľmi radi a všemožne ma podporovali. Sme výborný kolektív, čo spolužiaci dali najavo aj posielaním hlasov do súťaže Miss sympatia. Usilovne kupovali MY Liptov, kde boli hlasovacie lístky, aby ma mohli podporiť. Neraz sa na viac čísel poskladala aj celá trieda. Za podporu som im veľmi vďačná.

* Víťazstvom ste získali aj nemalo cien. „Kvapne“ niečo z nich aj spolužiakom?

- Určite áno, len ešte netuším čo. Veď ani sama poriadne neviem, čo som vyhrala. Poriadnu inventúru si urobím až doma, keď bude trochu času.

* Ako oslávite titul kráľovnej stredných škôl?

- Na stužkovej, tam bude dôvodov na oslavu vyše hlavy...

* Je jedenástka, s ktorou ste súťažili, aj vaše šťastné číslo?

- Nie, mojou favoritkou medzi číslami je osmička. Narodila som sa totiž 18. 8. 1988, takže osmičiek mám v dátume narodenia požehnané.

* Mali ste medzi súperkami aj svoju favoritku?

- Áno, Radku Valentovú a Dominiku Hollú.

* Aké máte plány po skončení školy?

- Chcela by som ísť ďalej študovať. Bud' manažment na Komenského univerzitu alebo cestovný ruch a zahraničný obchod.

* Modeling v plánoch do budúcnosti nemáte?

- Zatiaľ nie, ale človek nikdy nevie, čo prinesie budúcnosť. Keby sa mi naskytla nejaká šanca, tak určite neodmietnem.

* Myslíte si, že podobné súťaže ako táto sú dobrou štartovacou čiarou pre budúce modelky?

- Som o tom presvedčená. Na súťažiach tohto typu sa naučia základy, ktoré sa im v budúcnosti veľmi zídu. Mám na mysli napríklad chôdzu po móle či predvádzanie šiat. Dievčatá sú potom odvážnejšie, čo im nemusí byť na škodu. Nehovoriac už o tom, keby sa im nejakú súťaž podarilo vyhrať, čím sa môžu dobre spropagovať medzi odborníkmi na ženskú krásu.

* Prihlásili by ste sa do tejto súťaže ešte raz?

- Ešte raz by som do toho išla. Je to výborná škola, navyše som zažila i kopec zábavy.

Text:- miš- MY Liptov

Š P O R T

Pestrá jeseň v oddieli RTVŠ

Snaha zapojiť do športovej činnosti čo najširšiu verejnosť sa nám pomaly darí. Do vynovenej telocvične sa schádzajú využiť svoj voľný čas všetky vekové kategórie. Už niekoľko rokov sa v telocvični stretávajú rodičia so svojimi najmenšími. Pod vedením cvičiteľky Katky Jambrichovej aktívne, s radosťou si vyplnia každý utorok hodinku pohybom, hrami...a rôznymi akciami. Teraz sa už tešia na Mikuláša v telocvični. Niekoľkoročnú tradíciu má aj oddiel gymnastiky. Svojím športovým umením dievčatá v kategórii starších žiačok a juniorek prezentujú náš športový klub na rôznych súťažiach v rámci SZRTVŠ a SGF. Zdobí ich medaila z Majstrovstiev SR v súťaži Euro teamov, aj popredné umiestnenia na gymno súťaži v SNV, v súťaži Gymteam, ktorej poriadateľom je náš oddiel RTVŠ. Prezentovali sme sa aj na súťaži pódiových skladieb v Nových Zámkoch a v Banskej Bystrici. Sme radi, že najstaršie dievčatá neodchádzajú, ale venujú sa tým najmladším. Do telocvične si našla cestu aj naša mládež a prídu si zahrať každý piatok volejbal, alebo využívajú aj novo zariadenú posilňovňu. Musím vyzdvihnúť aktivitu našej dlhoročnej cvičiteľky Božky Mikulášovej, ktorá sa venuje nielen mladým volejbalistom, ale aj ženám-seniorkám s veľkým zánietením. Každý pondelok a štvrtok ženy a dievčatá pod vedením cvičiteľiek Janky Mikulášovej a Katky Böhmerovej si vylepšujú svoju postavu a kondičku na cvičení aerobiku. Dvakrát ročne organizujeme trojhodinovku aerobiku, na ktorú si chodia zacvičiť i ženy z blízkeho okolia.

Pomaly sa blíži koniec roka a všetci bilancujú a vyslovujú želania. Ja by som chcela zaželať všetkým cvičiteľkám a priaznivcom športu veľa zdravia, športovej aktivity, aby sa i v nasledujúcom roku naplnilo heslo: v zdravom tele zdravý duch.

Iveta Beťková

V Plzni sme sa nestratili

Už po piaty krát sme sa zúčastnili prehliadky pódiových skladieb v Nových Zámkoch. Po minulé roky nám medailové miesta unikali o vlások. Tohto roku sme siahli po tej najvyššej priečke. Nemalú zásluhu má na

tom autorka skladby Monika Beťková. Dievčatá mali z prvého miesta veľkú radosť. Toto umiestnenie bolo aj postupom na prehliadku pódiových skladieb v Plzni. Na 13. ročníku sa zišlo asi 300 cvičencov z celých Čiech. My sme reprezentovali Slovensko, našu obec, náš klub. Môžem s hrdosťou povedať, že sme sa nestratili. Aj keď dievčatá boli unavené z cesty, potvrdili, že na cvičebnej ploche sa snažia odviesť vždy ten najlepší výkon. Svojím pekným tanečno-gymnastickým vystúpením zaujali porotu na toľko, že ich posunula medzi 3 najlepšie skladby vo svojej vekovej kategórii. V Plzni nás srdečne privítala naša rodáčka Milka Sochorová (Beťková) s manželom. Postarali sa nám po skončení súťaže nielen o pohostenie, ale pripravili dievčatám aj skvelý program. Venovali sa nám počas celého pobytu v Plzni. Za podporu našej športovej činnosti sa chcem touto cestou poďakovať Obecnému úradu a vedeniu ŠK Závažná Poruba.

Iveta Beťková

FOTORIPORT

Vianočný koncert porubských gymnastiek 13. december 2006
v Závažnej Porube

Veteráni v lete 2006

Liptovská bežecká liga, verejné preteky

Beh oslobodenia Beňadikovej	16.4.	4. Valent
		5. Lupták
Beh oslobodenia Likavky	23.4.	3. Valent
Ondrašovecká horička	25.6.	1. Valent
		2. Lupták
Beh okolo Sliačov	17.9.	5. Valent
Beh cez Baranec	23.9.	5. Lupták
		8. Valent
Memoriál Štefana Kubovčíka	24.9.	8. Valent
		9. Lupták
Lesný beh lyžiarov		
Hradskou horou	9.10.	2. Valent
Lesný beh Vážec	14.10.	2. Lupták
		3. Valent

Beh okolo Sidorova
Duatlon Žiarska dolina

22.10. 9. Valent
4. Valent
6. Lupták

Slovenská bežecká liga, Slovenský pohár v behu do vrchu

Beh na Studničnú – Komjatná	9.4.	7. Valent
Donovaly – vrch Zvolen	9.9.	7. Valent
Lesný beh Hybe	1.10.	2. Valent
Beh na Červenec – Bobrovec	4.11.	5. Valent
Polmaratón Lipt. Mikuláš	11.11.	5. Lupták
		6. Valent

Zhromaždila Anna Staroňová

PO FUTBALOVEJ JESENI

Poslednou októbrovou nedeľou sa skončila jesenná časť futbalového ročníka 2006/2007. Bola to jeseň, na akú nepamätajú ani najstarší priaznivci. Veď na prvej priečke po trinástich kolách s 12 b. náskokom naše mužstvo ešte nezimovalo.

Pri čiastočnom obzretí sa za touto časťou sa opäť treba vrátiť ešte do minulej sezóny. Očakávaný postup do štvrtej ligy nám vtedy ušiel v úplnom závere a konečná štvrtá priečka bola nakoniec sklamaním. Tak, ako rýchlo sklamanie prišlo, tak sa aj stratilo, a kolektív, v ktorom počas letnej prestávky došlo k niekoľkým zmenám, vstupoval do nového ročníka s odhodlaním opäť bojovať o postup. To potvrdilo dvoma úvodnými domácimi víťazstvami ako aj na ihrisku v Dražkoviach. Dobrý futbal s množstvom šancí predvádzali chlapci počas celej jesene až na zápas piateho kola v Trstenej, kde sme zaznamenali jedinu prehru a pripísali si aj jediné vylúčenie (A. Vretenár). Aj keď to bola zbytočná prehra, určite bola poučná pretože v ďalších kolách ukazovalo mužstvo, v čom je jeho sila. Aj keď sa im nie vždy hra darila, boli v každom ďalšom stretnutí lepší ako súper. Aj napriek tomu ťažko sa rodilo domáce víťazstvo s Liskovou, ako aj v Žaskove, ktoré rozhodol v poslednej minúte Droppa. Naopak priaznivcov určite potešilo najvyššie jesenné víťazstvo 7 : 0 s Kláštorom pod Znievom, množstvo šancí a jasný výsledok 3 : 0 s Ludrovou, ale aj ďalšie zápasy, či už na ihriskách súperov, alebo na domácom trávniku. Dvanásť víťazstiev a jedna prehra znamenajú prvú priečku s 12 b. náskokom pred Palúdzkou s 15 + bodmi.

Skóre mužstva je 36 : 6, čo je v priemere 2,76 strelených gólov a 0,46 inkasovaných gólov na zápas. Mužstvo kopalo 4 pokutové kopy, z ktorých 3 premenilo. Proti nám bola nariadená jedna jedenásťka. O góly sa podelili až trinásť hráči: Macík M. (7), Koreň M. (7), Račko L. (3), Beťko M. (3), Vretenár A. (3), Kováčik M. (3), Vyskočian I. (2), Droppa M. (2), Kmeť M. (2), Paulíny P. (1), Bella M. (1), Jurečka M. (1), Maťko P. (1).

Určite táto štatistika teší. Je to však, ako už bolo spomenuté, len polčasový úspech. Z toho sme sa tešili aj takto pred rokom. Aj keď teraz máme väčší bodový náskok, nebude to ľahká jar, veď na lídra sa chce každý vytiahnuť. Tento ešte stále veľmi mladý kolektív má však na to, aby aj v odvetách bol rovnako úspešný. Tomuto cieľu bude určite zodpovedať aj zimná príprava, ktorá sa začne úvodom roku 2007. Očakávame, že k nej pristúpia hráči opäť zodpovedne, dúfame, že sa mužstvu budú vyhýbať zranenia a svojimi jarnými výkonmi budú aj naďalej tešiť Vás, priaznivcov.

TABUĽKA: A mužstvo V. liga

č.	ODDIEL	z	SKÓRE	body
1	Záv. Poruba	13	36 : 6	36
2	Palúdzka	13	35 : 20	24
3	Trstená	13	27 : 15	23
4	Sučany	13	31 : 23	23
5	Bešeňová	13	29 : 22	22
6	Kl. p. Znievom	13	18 : 22	20
7	Vrútky	13	21 : 20	19
8	Lisková	13	23 : 25	17
9	Ludrová	13	24 : 27	14
10	Žaškov	13	14 : 19	14
11	Zuberec	13	17 : 39	14
12	Černová	13	18 : 24	13
13	Dražkovce	13	18 : 26	10
14	Podbiel	13	16 : 39	7

TABUĽKA: dorast IV. liga

č.	ODDIEL	z	SKÓRE	body
1	Krásno	13	41 : 19	30
2	Belá	13	47 : 23	28
3	Stráňavy	13	37 : 25	27
4	Strečno	13	40 : 20	25
5	Štiavnik	13	25 : 17	23
6	L. Sliache	13	32 : 30	22
7	Predmier	13	31 : 31	16
8	Rajec	13	24 : 29	15
9	Zuberec	13	33 : 39	15
10	Černová	13	26 : 32	15
11	Lisková	13	25 : 33	15
12	Z. Poruba	13	23 : 32	15
13	L. Hrádok	13	21 : 52	8
14	KOštany	13	20 : 43	7

TABUĽKA: starší žiaci III. liga

č.	ODDIEL	z	SKÓRE	body
1	Tvrdošín	13	53 : 6	34
2	Liesek	13	49 : 20	30
3	O. Veselé	13	34 : 19	22
4	Rabča	13	22 : 28	21
5	L. Hrádok	13	23 : 24	19
6	Sučany	13	21 : 18	18
7	Nižná	13	22 : 22	18
8	Vrútky	13	19 : 24	18
9	Lisková	13	17 : 21	16
10	L. Mikuláš B	13	26 : 46	16
11	Lokca	13	19 : 23	13
12	Z. Poruba	13	25 : 35	12
13	Blatnica	13	11 : 22	12
14	Sv. Križ	13	12 : 45	4

TABUĽKA: mladší žiaci III. liga

č.	ODDIEL	z	SKÓRE	body
1	Tvrdošín	13	71 : 3	39
2	Nižná	13	59 : 13	31
3	O. Veselé	13	46 : 22	27
4	Liesek	13	39 : 21	27
5	Sučany	13	46 : 22	23
6	Rabča	13	47 : 30	22
7	L. Hrádok	13	33 : 32	20
8	L. Mikuláš B	13	29 : 48	18
9	Lokca	13	22 : 19	16
10	Lisková	13	39 : 38	15
11	Z. Poruba	13	30 : 36	12
12	Blatnica	13	17 : 26	9
13	Sv. Križ	13	4 : 85	1
14	Vrútky	13	6 : 93	1

To, čo hovoria tabuľky dorastencov a žiackych družstiev, svedčí o tom, že sa od nich očakávalo o čosi viac. Dorastenci po postupe do štvrtej ligy prehrali viacero nešťastných domácich stretnutí. Až v závere pridali k výkonom aj potrebné víťazstvá a tak veríme, že v jarných odvetách budú stúpať aj v tabuľke, čo sa očakáva aj od oboch žiackych kolektívov.

Záverom ďakujú futbalisti všetkých družstiev za Vašu priazeň a podporu a spoločne prajeme Vám - priaznivcom v roku 2007 veľa zdravia, osobných a pracovných úspechov.

Pavel Šarašin ml.

Jedno veľké ďakujem

Uplynulý rok nám priniesol veľa pekných športových zážitkov a nemálo úspechov našich oddielov. Účasťou na športových podujatiach ste počas celého roka preukazovali svoj záujem o športové dianie v našej obci. Chcem však pripomenúť, že za úspechmi sa skrýva množstvo drobnej mravenčej práce našich cvičiteľov, trénerov a dobrovoľných funkcionárov a sponzorov. Všetci si zaslúžia jedno veľké ĎAKUJEM. Naša činnosť sa mohla aktívne rozvíjať aj vďaka podpore vedenia obce, poľnohospodárskeho družstva a ďalších sponzorov: Vipex, Cestné stavby, Stavindustria, ISO, Hageos, Cyro, Craemer, Pemmeva, Technopredaj, Balux, Elektrotherm, Grean Land, Autodoprava Kuzma, Stolarstvo Piatka, Firma Bukas, I. Niňaj, pán Podmanický, L. Tréger a mnoho, mnoho ďalších tu nemenovaných. A tak na záver roka si zaželajme do nového roka: zdravie a veľa športových úspechov. Prajem vám, aby ste pod vianočným stromčekom okrem darčiek našli lásku, priateľstvo a porozumenie.

Ing. Pavel Beťko, predseda ŠK

• Zľava: M. Staroň, podpredseda FO, P. Baráni, starosta, Matej Beťko, najlepší futbalista roku 2006, Ľubomír Račko, v poradí druhý, Ing. Pavel Beťko, predseda ŠK

